

Demonstration mod løndumping fra Skejby Sygehus den 20. marts. Foto: Frank Tronborg

**TEMA: KRIGSFORBEREDELSE
OG FREDSAKTIONER**

Arbejderklassens enhedsfront i dag
1. maj-indstik: Socialismen er fremtiden

STOP LØNDUMPING!
'DEN SIDSTE BETONMAND' BÆRES UD

Arbejderklassen rykker igen

Arbejderklassen er truet. Ikke på sin eksistens, selvom borgerlige politikere og medier hævder, at klasserne er afskaffet og at der i de kapitalistiske samfund kun findes individer med lige rettigheder og muligheder i demokratiets navn. De samme politikere og medier fortæller, at klassekampen er død. Men de organiserer samtidig den mest omfattende offensiv mod arbejderens lønninger, tilkæmpede rettigheder og faglige og politiske organiseringer siden 2. verdenskrig og fascismens nederlag for 70 år siden. Der føres en åben og utilsløret klassekamp fra den herskende klasses side.

Men selvom arbejderklassen nægtes eksistens og usynliggøres som social klasse, opløses i individer eller i det højeste ses som enkelte faggrupper, kan den ikke snakkes væk, og ikke udryddes. For det er den, som skaber værdierne. Under kapitalismen også profitterne og den svulmende rigdom i den lille øverste ende af samfundet. Det er den nødvendige klasse.

Arbejderklassen er truet i forhold til sine arbejds- og levevilkår. Den er udsat for en konstant social dumping, som presser lønningerne en eneste vej: Nedad. Den fri bevægelighed i EU's indre marked tager sigte på at øge arbejdsudbuddet og konkurrencen mellem arbejderne, så de er villige til at arbejde for en stadig lavere realløn, fordi alternativet – arbejdsløshed – er værre.

Højrekræfterne og de fremvoksende fascistgrupper kan skabe splittelse i arbejderklassen og befolkningen ved at spille på fordomme, fremmedfrygt og jobkonkurrencen. Alt-så frygten for arbejdsløsheden og for at havne i den sociale massegrav, som gøres dybere og større med hele striben af asociale nedskæringsreformer, på dagpenge og overførselsindkomster.

Dansk Folkeparti og de andre behøver bare at pege: Man kan jo se dem live - polakkerne og de andre østarbejdere i byggeriet og andre steder, og tager jobs, som arbejdsløse danskere kunne have. Og flygtninge og indvandrere fra endnu fjernere lande, som skal i arbejde fra dag 1. Det kan være sværere at se den sorte hånd bag den sociale dumping og presset på løn og levevilkår: Kapitalen, monopolerne, deres regeringer og statsapparat, deres internationale sammenslutninger – som den nyliberale Europæiske Union.

Men arbejderklassen er også en kæmpende klasse. I sidste ende sidder den med magten over produktionsmidlerne. Den får samfundet til at fungere og produktionen til at køre, men den kan også sætte den i stå.

Vi ser i disse år, hvordan klassekampen og arbejdskampene skærpes og at arbejdere og lønmodtagere som folkeskolelærere og undervisere kan tage handsken op, når de udfordres. Vi ser det ikke mindst som en kamp mod løndumping og for faglig organisering og overenskomster. Vi så det under lærerlockouten. Vi har set det med slagteriarbejderne. Vi ser det hos bygningsarbejderne i Århus, der i protest mod social dumping lavede en stor demonstration, hvor de bar 'den sidste beton mand' ud fra byggepladsen på Skejby Sygehus og placerede kisten på regionsrådets bord. Vi ser det hos kabinearbejderne i SAS og i kampen mod den onde spiral nedad fra lavpristflyselskaberne. I Norge med havnearbejderne, der har ført en åre lang arbejdskamp mod havneprivatisering, og lokoførere og togfolk, der ikke vil udliciteres af den blå regering.

Billedet er det samme i vores andre nabolande, i hele EU. Arbejderklassen rykker. Igen. Det gælder i USA, hvor der føres en landsdækkende kamp med strejker og protester for en mindsteløn, der kan sikre en tålelig eksistens, i Kina, hvor en større strejkebevægelse udvikler sig. Det gælder over det hele.

Der er bevægelse i arbejderklassen. Det har de sløve socialdemokratiske klassesamarbejdsfolk i spidsen for hovedorganisationer som LO og FTF vejret. Og samtidig er der et folketingsvalg på trapperne. Så for at markere at de gør noget, har de sammen udsendt 22 fælles forslag til den kommende regering, uanset partifarven. Det afspejler en drøm om at genoplive trepartsforhandlinger og det institutionaliserede klassesamarbejde. Det har mange gode, og også nogle mindre gode, forslag, men mangler det væsentligste: Mobilisering til klassekamp, til angreb på kapitalen, dens profitter og regeringer, på monopolernes EU og det militaristiske og krigeriske NATO. Det vil ikke rykke noget som helst.

Redaktionen 14. april 2015

KOMMUNISTISK POLITIK

- Hver måned -

Centralorgan for
APK ARBEJDERPARTIET
KOMMUNISTERNE

Kommunistisk Politik
c/o Oktober Forlag
Vesterfælledvej 1B
1750 København V.
mail: kompol@apk2000.dk

Arbejderpartiet Kommunisterne
Skibhusvej 100
5000 Odense C
Tlf: 66 14 89 83
e-mail: apk@apk2000.dk

Ansvarshavende redaktør:
Klaus Riis

KP's hjemmeside/
Netavisen:
www.kpnet.dk

Facebook: KPnetavisen

APK's hjemmeside:
www.apk2000.dk

ISSN: 1398-3741

Abonnementspriser 2015
Halvår (6 nr.) 250 kr.
År (12 nr.) 450 kr.

Institutioner
1 år 600 kr.
Betales til

Foreningen Oktober Forlag
Giro 1-663-4271
Næste nummer udkommer
15. maj 2015
Deadline næste nr. 08.05.15

Hvad ligger bag krigen mod Yemen?

Af İhsan Çaralan

Den truende krig om Yemen er startet. Det rapporteres, at 100 saudiske fly har bombet Yemens hovedstad Sanaa, som for nylig blev erobret af Houthi-oprørere, og hen ved 150.000 soldater er gået ind i Nordyemen med henblik på en landoffensiv.

Det rapporteres også, at den saudiske offensiv i Yemen støttes af Ægypten, Marokko, Jordan, Sudan, Kuwait, De Forenede Arabiske Emirater, Qatar, Bahrain og Pakistan. Ifølge rapporterne er USA ikke involveret i offensiven, men forsyner den med efterretninger og logistisk støtte.

I Yemen, med en befolkning på 25 millioner og det fattigste land i regionen, indtog Houthi-oprørerne Sanaa i januar 2015 og nedsatte et 'præsidentielt råd' med fem medlemmer.

De regionale reaktionære og imperialistmagterne, der opererer i regionen, har altid spillet en rolle i stridighederne i Yemen, som har en vital strategisk beliggenhed for transport af olie fra Golfen gennem Det røde hav. Men de regionale reaktionæres og imperialisternes intervention har aldrig før været så direkte.

De, som har fulgt udviklingerne i regionen, har været klar over, at Saudi-Arabien og USA ikke ville vende det blinde øje til et Houthi-regime i Yemen. Især for Saudi-Arabien vil en Houthi-regering opfattes som en shiitisk kniv i ryggen.

Shiitterne i Yemen, som udgør den sydligste spids af den 'shiitiske halvmåne' i Mellemøsten, er også forbundet med det shiitiske befolkningsflertal i Saudi-Arabien og Golfstaterne.

Da Houthi-oprøret startede i Yemen, gik diskussionen på, om Saudi-Arabien eller Iran ville vinde i Yemen, mere end på 'hvem vil regere i Yemen?'. Houthi-

TEMA: Krigsforberedelser og fredsaktioner

iernes efterfølgende magterobring i Yemen blev over hele verden set som Irans sejr i Yemen.

Uden tvivl skabte den shiitiske sejr panik blandt monarker og på kongetronerne i Saudi-Arabien og andre Golfstater, fordi den store shiitiske befolkning i disse lande også er de mest undertrykte og de fattigste.

Desuden kæmper iranske 'revolutionsgardister' og højststående militære (generaler indbefattet) som en del af modoffensiven mod Islamisk Stat efter Mosuls fald. Dette er mere end et anliggende mellem trosfæller: Irak og Iran bliver allierede. Det betyder også, at i det omfang truslen fra IS afværges, vil Irak være et land under kontrol af Iran. USA og de øvrige vestmagter forstår dette.

Derfor er Yemen ikke bare Yemen, og Houthierne er ikke bare Houthier. Hvis det var tilfældet, ville striden bare være Yemens, eller højst også Saudi-Arabiens, problem. Men det er ikke tilfældet. Tværtimod er konflikten i Yemen i forhold til det større regionale billede blevet et varmt område i konflikten mellem shia og sunni. Således regeres alle de ti lande, som udgør den angribende koalition i Yemen, af sunni-islam.(*)

Som ventet har det tyrkiske udenrigsministerium støttet operationen. Udtalelsen til støtte for Saudi-Arabiens militære intervention i Yemen hævder, at 'militæroperationen vil bidrage til et legitimt styre i Yemen'.

Men hvad vil Tyrkiet have at sige over Yemen? Især når man forstår, at konflikten ikke er så let at kontrollere.

USA, som er allieret med Irak og Iran i den nordligste spids af 'den shiitiske halvmåne' i Mellemøsten, er allieret med Saudi-Arabien imod Iran i dens sydligste spids.

Det er ikke den store modsætning, som det kunne synes. Ikke desto mindre er det et tegn på, hvor bedrageriske modsætningerne i Mellemøsten er blevet.

(*) Ægypten og Tyrkiet er uenige om Det muslimske broderskab, men det er en diskussion og en konflikt inden for sunni-islam. De står sammen mod shiitterne.

İhsan Çaralan er medlem af Tyrkiets Arbejderparti/EMEP's ledelse

Først offentliggjort i avisen Evrensel 27. marts 2015.

Integrationspakke Model Løntryk

Regeringspartierne har fremlagt deres nye udspil rettet mod flygtninge og indvandrere. Filosofien og menneskesynet bag integrationspakken er det sædvanlige, der også rammer arbejdsløse og syge: 'Kend din pligt – du skal ikke tro, du kan snyde dig fra noget'. Alle flygtninge, der ankommer til landet, skal straks sættes i arbejde uden løn. Danskundervisning er ikke så vigtig – du lærer nemlig det hele i frokostpausen!

30.000 flere flygtninge og indvandrere skal over de næste to år ud på arbejdsmarkedet i såkaldt særlige forløb, som kommunerne skal skaffe.

”Vores linje er meget klar: Flygtninge skal ikke gøres til klienter. De, der kommer til Danmark, skal selvfølgelig arbejde. Alle skal yde det, de kan,” udtalte statsminister Helle Thorning på pressemødet.

Model løntrykkeri

Modellen er den samme, som Carsten Koch-udvalget netop har anbefalet over for kontanthjælpsmodtagerne: krav om deltagelse i ’nyttejobs’ og ’virksomhedspraktik’ – naturligvis uden overenskomstmæssig løn.

i sin ydelse. Vi vil sætte hurtigt ind, så flygtninge bliver aktive medborgere i Danmark,” siger Helle Thorning-Schmidt.

’Arbejdet’ skal bestå i nyttejobs, virksomhedspraktik eller løntilskud på f.eks. plejehjem, strande eller daginstitutioner.

Valgkamp

Skulle en flygtning vise sig at have traumer med sig fra krig eller forfølgelse, er det ingen hindring – man kan godt få fri til psykologbesøgene. Men arbejde, det kan man altid, og det skal man.

Imellem arbejds’tilbuddene’ må der maksimalt gå fire uger, ellers mister man ydelsen og vil stå uden nogen form for indtægt. Hvad sker der, hvis

De skal ikke tro, de kan snyde: ”Ingen skal gå passive i mere end fire uger. Ellers bliver man trukket

en flygtning er for syg til at arbejde, til at springe rundt fra nyttejob til nyttejob?

At retten til at opholde sig som flygtning i Danmark kun er midlertidig, gør absolut ikke situationen mere sikker.

Ud med danskundervisning

På pressemødet udtalte økonomi- og indenrigsminister Morten Østergaard, at det skærpede arbejdskrav sandelig ikke skulle gå ud over flygtninges og indvandreres danskundervisning, selv om man nu lærte sproget allerbedst hen over madpakken. Men hvad vil konsekvensen ude i kommunerne mon være af denne retningslinje?

”(Forslaget) indebærer mindre refusion til kommuner, der sender flygtninge og indvandrere på danskursus. Til gengæld vil staten yde fuld refusion for at få dem i arbejde – også ved nyttejobs.”

Hvilken ydelse er det så, der skal være de nytilkomne danskeres meget usikre økonomiske grundlag? Venstre har stillet forslag om, at kontanthjælpen skiftes ud med et beløb på 5.000 kr. pr. måned.

Magtmisbrug med ’kærestepenge’

Flere tusinde arbejdsløse over hele landet er helt ulovligt blevet frataget deres kontanthjælp. Det er sket i ly af loven om kærestepenge – ugiftes gensidige forsørgerpligt. Kommunernes Landsforening opfordrer stadig kommunerne til kun at udbetale den stjålne kontanthjælp tilbage, hvis en klage kan påvise væsentlige fejl.

Det er indlysende, at alle, der har fået frataget deres kontanthjælp på et ulovligt grundlag, skal have deres kontanthjælp tilbage med øjeblikkelig virkning. Og at de skal have den mistede kontanthjælp udbetalt uden økonomisk straf.

Det er indlysende, at alle fejlagtigt behandlet afgørelser om fratagelse af kontanthjælp skal laves om og rettes.

Det er indlysende, at sociale rettigheder skal gælde alle. Ikke kun dem, der har overskud og viden til at klage over systemet. Ikke kun dem, der bor i en tilfældig heldig kommune.

Men sådan er det fortsat ikke. Kommunernes Landsforenings nye afgørelse ændrer heller ikke på dette. De frygter, at den besparelse på 300 mio. kr. i 2014

og 615 mio. kr. i 2015, loven om ugiftes gensidige forsørgerpligt skulle give, vil blive væsentlig lavere, hvis de mange klager får deres ret.

Strømmen af klager over kommuners ulovlige afgørelser i sager om ”kærestepenge” er vokset støt. Nogle få kommuner har behandlet klagerne og givet de arbejdsløse kontanthjælpen tilbage. Men i langt de fleste sager har klagebunkerne fået lov til at vokse, mens folk måned efter måned sad tilbage uden penge.

Ankestyrelsen udsendte tilbage i august 2014 en principafgørelse på baggrund af de mange klager. Den sagde klart,

Kampen mod skifergas bliver synlig

En flot aktion med blokade mod det franske energiselskab Totals første prøveboring i Danmark, i Dybvad, Nordjylland har været med til at gøre dette vigtige spørgsmål synligt.

Det lykkedes aktivister fra Greenpeace tidligt om morgenen den 13. april at komme op i og holde det franske energiselskab Totals bore-tårn i Dybvad i Nordjylland i protest mod prøveboringerne efter skifergas. Men efter 21 timers fredelig protest på bore-tårnet besluttede de 17 sidste Greenpeace-aktivister kort efter midnat, natten til tirsdag, at indstille aktionen.

Besættelsen af bore-tårnet fulgte efter en uges protester og blokader af stedet fra mandag den 6. april. Mens aktivisterne sang skifergas-protestsange ryddede 2 mandskabsvogne blokaden den 7. april. Ca. 60 aktivister nægtede at flytte sig frivilligt.

Greenpeace-aktivisterne, der indtog bore-tårnet, sigtes nu for 'ulovlig indtrængen'.

Meget står på spil

Der står meget på spil. Lokalt, men så sandelig også for hele landet. Boringen

skifergasnejtak.dk

ved Dybvad er kun det første testområde. Total planlægger at lave 1100 skifergasboringer i Nordjylland og Nordsjælland.

Kampen mod skifergasboring og fracking er både lokal, national og international og har stor styrke i en række lande.

Allerede ved prøveboringerne pumpes giftige kemikalier dybt ned i undergrunden, med ukontrollable virkninger på jord og grundvand. Radioaktive stoffer frigives, grundvand forurenes og selve processen forbruger en meget stor mængde drikkevand.

Følgerne er velkendte fra bl.a. amerikanske boringer. Det lokale drikkevand stjæles af industrien, der driver rovdrift

på vandressourcerne. Boringer efter skifergas kræver konstant nye boringer, så området vil blive plasket til med bore-tårne – og også landskabet forurenes.

Winston Nielsen fra Bloker Boretårnet udtalte før aktionen mod Total::

- Vi indkalder til blokering af Totals arbejde i Nordjylland med civil ulydighed, fordi konsekvenserne ved at lade være er for store. Vi kan ikke tillade at Total åbner muligheden for udvinding af skifergas i Danmark.

Den 10. april indkaldte initiativet Skifergas - Nej tak til støttedemonstration i København.

- Der er ingen plads til skifergas i fremtidens bæredygtige energiproduktion. Skifergas er en trussel imod vores miljø, grundvand og klima, lød det fra initiativet, som fortsætter kampen.

Greenpeace: Forbyd fracking

I en pressemeddelelse om afslutningen på aktionen i bore-tårnet siger Greenpeace, at den skyldtes, at politiet øgede sin tilstedeværelse og dermed gjorde det umuligt at komme ind og op til aktivisterne med forsyninger af varmt tøj, mad og drikke.

- Aktivisterne har udvist et kæmpe mod og miljøansvar med aktionen, som ikke bare har forsinket Total et døgn med deres meningsløse, første boring, men også været med til at skabe national opmærksomhed om de ødelæggelser, som skifergas kan skabe. Det er afgørende, at vi får mere viden ud til befolkningen og lagt pres på for, at miljøministeren og politikerne kommer til fornuft og forbyder fracking i Danmark. Jeg tror, at vi nu har nået et vigtigt skridt videre hertil, og vi fortsætter kampen med alle fredelige midler, siger Tarjei Haaland, klima- og energimedarbejder hos Greenpeace.

Under protesten omkring Total i Dybvad har omkring 5.000 mennesker skrevet under for at stoppe fracking efter skifergas i Danmark.

at afgørelser om samliv er ugyldige, hvis ikke begge parter er blevet parts-hørt og har fået skriftligt begrundede afgørelser. Men Kommunernes Landsforening, KL, opfordrede kommunerne til ikke at rette fejlene og tilbagebetale kontanthjælpen.

Imens er der kommet mange afgørelser frem i lyset, hvor kommunen har begrundet fratagelsen af kontanthjælpen med, at "I boller jo sammen", så må det jo være et ægteskabslignende forhold. Som det, Avisen.dk dokumenterede tilbage i februar i år.

Det har nu taget Kommunernes Landsforening hele syv måneder, til 26. marts i år, at offentliggøre en undersøgelse om sagen. Den råder kommunerne til

kun at genbehandle de sager, hvor folk har haft overskud og kræfter til at indsende en skriftlig klage. Og kun i de sager, hvor det kan bevises, at kommunen har begået væsentlige fejl, bør afgørelsen ændres, mener KL.

Det er op til kommunen selv at skønne, om der er tale om en væsentlig fejl eller ej. Om det enkelte menneske har en kontanthjælp at leve af eller ej, betragtes som uvæsentligt.

Der er tale om reelt magtmisbrug over for mennesker, der ikke altid kan forsvare sig selv. Både den nuværende og forhenværende beskæftigelsesminister, ansvarlige politikere og embedsmænd vasker hænder og fralægger sig ansvaret.

EU-partier starter valgkamp om retsundtagelsen

Bag lukkede døre og med ganske kort høringsfrist til udvalgte uvildige parter har regeringen og EU-partierne i Folketinget gennemført en såkaldt analyse af, hvilke delområder af EU's retspolitiske område de synes, at Danmark skal tilslutte sig.

Det vil sige – de er faktisk enige om, at Danmark burde sløjfe retsundtagelsen helt og aldeles, men de har fundet en anden og mere diplomatisk måde at servere en ny omafstemning på. Nemlig som en slags a la carte, opt-in-mode eller "tilvalgsordning" – alle fællesbetegnelser for en ordning, hvor undtagelsen som sådan sløjfes, og man til gengæld giver Folketingets flertal af EU-partier håndsret over, hvor store lunser af EU's retssamarbejde Danmark skal gå med i.

I 2003 var der også flertal i folketinget for at afskaffe undtagelsen, men det blev pakket ned igen, da EU begyndte at rumle med forfatningstraktaten. Den er i mellemtiden vedtaget uden dansk folkeafstemning, bl.a. pga. de danske undtagelser!

Regel nr. 1: Når først man har givet Folketinget mandat til at bestemme, bliver befolkningen ikke spurgt igen.

Regel nr. 2: Når først et politisk beslutningsområde er overført til EU, så kommer det først tilbage, den dag Danmark forlader Unionen, eller skidtet braser sammen.

Aftalen om at holde en folkeafstemning kaldes manipulerende for *Aftale*

om Danmark i Europol.

Det handler afstemningen slet ikke om! Det er at starte en skræmmekampagne på et falsk grundlag.

Danmark kan indgå en bilateral aftale om fortsat at deltage i Europol. Og det vil være en langt bedre ordning end at opgive retsundtagelsen og desuden tilgodese Grønland og Færøerne.

Aftalen om, hvilke områder Danmark kommer til at tilslutte sig i første omgang, kaldes *Aftale om tilvalg af retsakter på området for retlige og indre anliggender*. Og starter med følgende optakt til valgkampen:

"De kriminelle skal vide, at Danmark ikke er et fristed for organiserede bander, terror, menneskehandel og børnepornografi. Omrejsende indbrudstyre skal bekæmpes effektivt. Politiet og anklagemyndigheden skal have bedre muligheder for at efterforske og sikre beviser. Og et polititilhold – f.eks. over for en voldelig ekskæreste – skal give beskyttelse ikke kun i Danmark, men også i de andre EU-lande.

EU-folkeafstemninger

Også familiernes tryghed skal styrkes. I dag bliver flere og flere danske borgere gift og får børn på tværs af Europas grænser. Vi vil deltage i EU-samarbejdet mod børnebortførelser. Vi vil gennem EU-samarbejdet om forældres ansvar sikre, at danske afgørelser om forældremyndighed og samvær også gælder i de andre EU-lande. Og vi vil gøre det mere trygt for danskere, der arver f.eks. et hus eller værdipapirer i en anden medlemsstat. Det skal også være lettere for borgerne og virk-

somhederne, når de handler på tværs af grænserne. Når en kunde eller leverandør går konkurs i et andet EU-land, når regningerne ikke bliver betalt, eller når krav skal inddrives. I alle de tilfælde skal danske borgere have mindst lige så gode vilkår som alle andre i Europa, og danske virksomheder skal sikres fair og lige konkurrencevilkår i Europa." (...)

Beklager det lange citat, men blot for at du ikke er i tvivl om, at der er tale om en gang valgkamp og ikke en tilbunds-gående juridisk analyse, der kommer frem med de nødvendige detaljer og baggrund for den aftale, som regeringen har indgået med Folketingets EU-partier.

Som nævnt har regeringen ladet udføre et analysearbejde af alle de mange EU-retsakter, som retsundtagelsen efterhånden omfatter efter mere end 20 år.

Men regeringen har endnu ikke offentliggjort denne analyse, og den har heller ikke i aftalen beskrevet nærmere, hvilke økonomiske omkostninger der er forbundet med at ophæve undtagelsen.

Den har heller ikke en nærmere gennemgang af, hvilken følgelovgivning der bliver nødvendig at gennemføre.

Og den har slet ikke tænkt sig at beskrive, hvad der skal ske, når EU med jævne mellemrum udvider eksisterende retsakter eller gennem EU-domstolen udvider fortolkningen af lovgivningen.

Og sidst, men ikke mindst har den ikke beskrevet, hvad der skal ske, når der kommer nye retsakter til, som EU allerede har i støbeskeen, områder, der handler om at oprette et overnationalt justitsvæsen og politikorps.

Hvornår folkeafstemningen kommer, er stadig åbent, og derfor kan man heller ikke forvente, at regeringen vil åbne for tildeling af midler folkeoplysning. Så valgkampen kører for fuldt blus uden en krone til kritiske røster.

'Tilvalgsordningen' vil gøre over tyve EU-retsakter til dansk lov

EU-partierne har fremlagt, hvilke EU-love Danmark skal underlægges, hvis det lykkes partierne at få danskerne til at afskaffe retsundtagelsen og i stedet indføre den såkaldte tilvalgsordning. Det drejer sig om mere end tyve retsakter.

*Direktivet om den europæiske efterforskningskendelse i straffesager.
Forordningen om indførelse af et europæisk tvangsfuldbyrdsdokument for ubestridte krav.
Bruxelles IIa-forordningen.*

Sådan lyder titlen på tre af de i alt 22 EU-retsakter, som med et snuptag vil blive gældende dansk lov, hvis dan-

skerne ved den kommende folkeafstemning afskaffer retsundtagelsen og i stedet indfører en tilvalgsordning.

Ud over en øjeblikkelig implementering af den eksisterende EU-lovgivning i form af 22 retsakter giver indførelsen af en tilvalgsordning desuden EU-partierne på Christiansborg frie hænder til at

bestemme, hvorvidt Danmark skal med i fremtidige EU-love på retsområdet.

Med en tilvalgsordning vil der således ikke være krav om, at danskerne skal spørges om nye retspolitiske EU-tiltag – heller ikke selvom disse vil betyde suverænitetsafgivelse ifølge Grundloven.

Folkebevægelsen mod EU's medlem af EU-Parlamentet, Rina Ronja Kari, advarer mod, at en tilvalgsordning giver EU-partierne carte blanche til at skalte og valte med dansk retspolitik og giver alle fremtidige EU-begejstrede MF'ere mulighed for at afgive mere magt til EU uden at spørge danskerne.

Folkebevægelsen kræver folkeafstemning om dansk deltagelse i EU's bankunion

Mens begge regeringsalternativer og EU-flertallet i folketinget vil have en folkeafstemning hurtigt efter det kommende folketingsvalg, forsøger de samtidig at luske dansk deltagelse i EU's bankunion igennem uden en folkeafstemning – på trods af at den betyder suverænitetsafgivelse og binder Danmark i endnu højere grad til den euro, som danskerne har sagt nej til.

Men hvis Danmark skal med i EU's bankunion, skal beslutningen træffes af danskerne. Ikke af folketinget, som før har villet have danskerne med i euroen og meget andet, flertallet siger nej til. Det fastslår Folkebevægelsen mod EU i en udtalelse.

Folkebevægelsens landsledelse har vedtaget følgende udtalelse:

Ja til folkeafstemning om EU's bankunion – Nej til bankunionen!

Tilslutter vi os bankunionen, vil det ikke længere være danske myndigheder, der beslutter, om danske banker skal lukke eller ej.

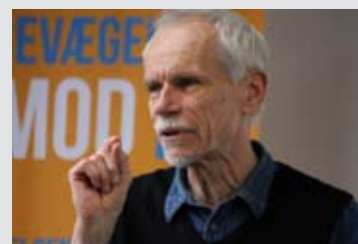
Ved at deltage i EU's bankunion kan vi, de danske bankkunder og skatteydere, blive pålagt at betale for afviklingen af ustabile banker i eurozonen. Det kan koste os dyrt, da mange af EU's banker er oppustede og der er stor risiko for flere og dyre redningsaktioner for banker i EU.

Sverige og Storbritannien har takket nej til EU's bankunion. Det bør Danmark også gøre.

Men det ser ud til, at et flertal på Christiansborg vil forsøge at få Danmark med i bankunionen. Justitsministeriet er derfor i gang med at undersøge, hvorvidt de mener, der er tale om suverænitetsafgivelse ved en dansk indlemmelse i bankunionen.

Vi glæder os til at se resultatet, men uanset hvad Justitsministeriet når frem til, er vi i Folkebevægelsen mod EU ikke i tvivl:

Den danske befolkning bør være dem, der bestemmer, om vi skal med i EU's bankunion eller ej.

Folkebevægelsen forsøger at rejse den debat om bankunionen, som de to regeringsalternativer er enige om at undgå. På et møde den 21. marts i København blev bankunionen taget under grundig behandling fra juridiske, økonomiske og politiske vinkler i Folkebevægelsen.

De tre oplægsholdere var Helge Rørtoft-Madsen og de to professorer Jesper Jespersen og Finn Østrup.

Den ca. halvanden time lange video fra mødet gengiver de tre oplæg – med et væld af argumenter om konsekvenserne ved dansk deltagelse i bankunionen.

Den kan ses på Folkebevægelsens hjemmeside. Også Oktober Radio har lavet en udsendelse fra mødet.

Forberedelse af krig mod Rusland

Nordisk militært samarbejde under NATOs vinger

NATOs oprustning og forberedelser til krig i Europa tager voldsomt far. Nu indgår fem nordiske lande indgår tæt militært samarbejde vendt mod Rusland – reelt under NATOs vinger. "Krigen mod Rusland kommer", udtaler svensk militærekspert.

Danmark, Norge, Island, Finland og Sverige har indgået et tæt militært samarbejde til såkaldt "afskrækkelse" vendt mod Rusland. Samarbejdet vil bestå i fælles krigsøvelser, samarbejde om våbenproduktion, efterretninger og fælles bearbejdning af cyber-materiale.

Der er tale om en kraftig oprustning af NATOs nordflanke, selvom hverken Sverige eller Finland er NATO-medlemmer. Begge lande indrulleres sta-

Nordefco-delegationen besøger militærøvelsen "vintersol 15"

TEMA: Krigsforberedelser og fredsaktioner

dig tættere under NATO's krigsstrategi – og det nordiske militær samarbejde på grænsen til Rusland udvikles også i

nær sammenhæng med oprustningen i de baltiske lande og Polen.

Sverige og Finland fungerer hermed reelt som NATO-medlemmer. Professor Janne Haaland Matlary fra det norske forsvarsministeriums ekspertgruppe udtaler herom:

"Det er ikke i dag et politisk grundlag for dem til å gå inn i NATO, opinionen er ikke «skremt» nok, og det vil kreve folkeavstemninger".

Skræmmekampanjer spares der ellers ikke på. En russisk ubåd – angiveligt udstyret med både torpedoer og spionudstyr - huserede f.eks. længe i efteråret i den svenske skærgård. Men i

Fortsættes side 23

Nej til Europahær – Ja til selvstændighed, alliancefrihed og neutralitet

Danmark og danskerne vil være bedst tjent med en fredelig udenrigspolitik til afløsning af den nuværende krigs- og oprustningspolitik.

En politik for national selvstændighed, neutralitet og alliancefrihed.

EU-kommissionens formand og Angela Merkels ministre har været ude med et budskab om, at 'tiden er inde' til skabelsen af en fælles EU-hær, en Europahær.

EU-traktaterne forudsætter et stadig snævrere militært samarbejde, og den tyske forsvarsminister Ursula von der Leyen erklærer: *"Fælles styrker vil blive den logiske konsekvens af et stadig stærkere militært samarbejde i Europa"*.

Europahæren er sat på dagsordenen som et helt aktuelt projekt i forbindelse med borgerkrigen i Ukraine, udløst efter det USA- og EU-støttede kup i februar 2014 af den nye regering i Kiev.

"En fælles EU-hær vil signalere til Rusland, at vi mener det alvorligt, når

Fra Aktionsdagen Tid til Fred 6. april 2015

vi siger, vi vil forsvare Den europæiske unions værdier," siger EU-kommissionsformand Jean-Claude Juncker.

Stærke kræfter i USA, NATO og EU ønsker at skærpe konflikten med Rusland. En ny og dødsensfarlig kold krig med en ny spiral af oprustning og militarisering er brudt ud.

Faren for en ny storkrig i Europa er reel. En sådan vil også blive en ny verdenskrig.

Der er grund til alvorlig bekymring over NATO's ekspansion ved grænsen til Rusland.

Oprustning, militarisering og krigsforberedelser bringer intet godt med sig for folkene i Europa, i øst som vest, nord som syd.

Det europæiske kontinent skal ikke blive en opmarchplads for hverken NATO eller Rusland. Der må sigtes efter en politik for afspænding og fredelig konfliktløsning – ikke efter at skabe nye fjendebilleder.

For Danmark er udsigten til en Europahær uhyggelig og uheldsvanger. Den vil komme under tysk ledelse lige så sikkert, som NATO er under amerikansk – trods skræmmende erfaringer fra sidste verdenskrig.

Og den nuværende danske forsvarsundtagelse i forhold til EU er lige så skrøbelig som 'retsundtagelsen', der nu sendes til folkeafstemning.

Derfor er vi også imod den fælles EU-hær og oprustningen og militariseringen af både EU og Danmark.

Aktionsdag Tid til fred

Penge til kampfly? Kontanthjælp erstatter efterløn

Hvor finder regeringen pludselig millioner og milliarder af kroner fra til nye kampfly og andet militært isenkram? Hvem skal betale? Det spekulerer man jo også på som krigsmodstandere.

Men overskrifter som *"Antallet af ældre, der ryger ned på kontanthjælp, er stærkt stigende"* og *"Siden 2010 er antallet af 50-59-årige på kontanthjælp steget med 81 %, og for de 60-64-årige er det steget med hele 96%"* får én til at tænke sit.

Men det får hverken regeringen eller forligspartierne i blå blok til at ryste på hånden. Det var netop formålet med de nyliberale reformer. Vejen fra den ene dag at være i arbejde til en fyring og over på dagpenge eller sygedagpenge og videre ned på kontanthjælp – den skal efter deres mening være så kort og effektiv som muligt. Uanset de menneskelige omkostninger.

Med udfasningen af efterlønnen oveni er der ikke meget hverken social sikkerhed eller velfærd tilbage, hvis man er arbejder og ikke sidder på toppen af kransekagen.

Omkring en million danskere, eller hver fjerde, er ansat i brancher, der har en markant højere og særlig nedslidning og stor risiko for at køre turen igennem over sygedagpenge til kontanthjælp (hvis de ikke rammes af gensidig forsørgerpligt). Det gælder i alt 18 brancher, bl.a. byggeriet, slagterierne og hjemmeplejen. Det viser et notat fra en undersøgelse fra Det Nationale Forskningscenter for Arbejdsmiljø, som Nærings- og Nydelsesmiddelforbundet har offentliggjort.

De danske arbejdsgiveres udnyttelse af arbejdskraften er en af de mest intensive og profitable i verden. Og den stiger støt. Arbejdere kan man bare bruge og smide væk – det er deres motto. Trods alle de fine ord om arbejdsmiljø. Det gælder ikke mindst de brancher, der samtidig presses på løn og overenskomst.

Fra Aktionsdagen 6. april - Den røde plads ved Nørrebrohallen

På kontanthjælp skal man så ud og leve på et minimum, tæt på reelt eksistensminimum, trods Løkkes usmagelige regnestykker. Man mistænkeliggøres som andenrangsborger, og ikke mindst skal man stå til rådighed til et såkaldt "nyttejob". Måske oven i købet inden for ældreplejen, hvor man kom fra!

Dorte Grenaa
på KPnetBlogs

Regeringen bryster sig med, at kontanthjælpsreformen samlet set betyder færre på kontanthjælp. Den praler af, at Danmark ifølge EU-statistikken ligger i spidsen for at få unge ud af arbejdsløshed. Fordi langt færre unge er på kontanthjælp. Men hvor er de gået hen?

42.500 af dem er røget over på den såkaldte uddannelsesyndelse, uden af den grund at være kommet i uddannelse. Og i det hele taget er kontanthjælpen afskaffet for nye unge under 30 år og erstattet af lavere ungesatser på diverse umulige ordninger.

Så det kræver ikke en professor til at regne ud, hvorfor antallet af unge på

kontanthjælp falder, og at ungdomsarbejdsløsheden skjules i statistikkerne.

At der er færre unge på kontanthjælp, hjælper hverken de unge eller den stigende gruppe ældre, sådan som reformerne er skruet sammen. Tværtimod.

Staten har alene i 2014 sparet 101 millioner kr. på de lavere ungedydelser. Dertil kommer besparelser på sygedagpengeperioden og på udfasningen af efterlønnen. Det ryger op i mange milliarder. Men der skal også mange milliarder til at holde skattelettelserne til de rige, bankpakkerne og indkøb af nye militære kampfly kørende.

Hvor længe endnu skal vi finde os i det og betale ved kasse 1? Med velfærd, værdighed og helbred?

Det er på tide at gøre fælles front, hvad enten vi endnu er i arbejde eller uden. Hvad enten vi er sygedagpengemodtagere, kontanthjælpsmodtagere eller krigsmodstandere, eller hvad vi nu er.

Det er den samme lille kreds på toppen, skidt kommer fra. Lad os få rullet de nyliberale reformer tilbage og stoppet krigsudgifterne og de planlagte milliardindkøb af kampfly.

Nej tak til nye kampfly

Tine Spang Olsens tale for kampagnen Nej tak til nye kampfly på Den røde plads ved Nørrebrohallen – Aktionsdag tid til fred 6. april 2015.

Vi står her i dag, fordi vi ønsker fred. Men oprustning og krigstrusler – og både kold krig og varm krig - fylder mere og mere. Fjendebillederne bliver pustet op, og vi får at vide, at det er nødvendigt at opruste og føre krig.

Men hvem og hvad er det, der truer freden, og vil oprustning og krig virkelig gøre verden fredeligere?

Og vil nye krigsfly skabe demokrati, hvor bomberne falder, og vil de sikre os og vores land mod angreb udefra?

Vi får mange påstande fra politikerne omkring de her spørgsmål. Men lad os ikke købe deres logik, når de siger, at krig er nødvendig for at sikre freden.

Når de siger, at ikke alene skal vi investere i kampfly for milliarder.

Vi skal have nye kampvogne og nye våbentyper som droner og cybervåben. Danmark skal også investere i nye kanonsystemer fra Israel, der ligefrem reklamerer med, at våbnene er solidt afprøvet i angreb på palæstinenserne.

De har også besluttet, at Danmark skal være med i opbygningen af NATO's missilskjold.

Det er også vigtigt at huske på, at også missilskjoldet er et angrebsvåben. Mis-

silskjoldet spekulerer i at kunne tage atomvåben i brug uden at risikere et gengældelsesangreb. Fredsforsker Jan Øberg har kaldt dette for en fascistisk teori.

Her taler vi virkelig om planlægning af terror i masseskala.

Intet af alt dette vil sikre freden.

For ingen af disse våben er beregnet til forsvar, hverken af demokratiet eller af Danmark, tværtimod.

Alle som et er de beregnet til erobringstogter, til missioner og angreb i andre lande.

De mange krige, Danmark allerede har deltaget i gennem de sidste 13-14 år, har smadret byer og landområder – men de har ingen steder skabt fred.

TEMA: Krigsforberedelser og fredsaktioner

Krigene i Irak og Afghanistan har dræbt langt over en million mennesker og har skabt millioner af flygtninge. Men har de fjernet nogen årsager til krig og trusler mod vores civilisation?

Svaret er nej, tværtimod har de skabt samfund, der er slået tilbage til start, samfund i borgerkrig og nød, og de har mangedoblet antallet af terrorister.

Ude i verden har det kostet i menneskeliv og stjålne værdier, og herhjemme har det kostet milliarder, der er stjålet fra velfærden.

Så lad os ikke godtage planerne for fortsat krig, og lad os sætte en stopper for købet af nye kampfly.

Købet af de nye kampfly vil være Danmarks største krigsinvestering til dato med en pris på 30 milliarder i indkøb og en pris, der er anslået til 140 mil-

liarder i flyenes levetid. I Norge er prisen allerede steget med 20 % pga. den stigende dollarkurs.

Valget af flytypen skal efter planen ske senest 1. juli i år, men intet ligger fast i denne sag. Flykøbet er allerede udskudt to gange.

Intet ligger fast – og også et tilstrækkeligt stort røre og modstand mod flykøbet vil kunne stoppe det.

Derfor er det så vigtigt, at vores nej til nye kampfly bliver synligt og høres overalt.

Købet af kampfly er et emne, som politikerne for alt i verden ønsker at holde ude af den kommende valgkamp. Det kan betyde, at beslutningen vil blive udskudt til efter valget.

Vores svar må være at sørge for, at kampflyene og Danmarks krige og oprustning alligevel bliver anbragt, hvor det hører hjemme: lige midt i centrum af valgkampen.

Vi må forlange, at politikerne svarer på, hvor pengene skal komme fra, at de gør rede for, hvorfor Danmark overhovedet skal deltage i angrebskrige. Og vi må forlange, at forhandlingerne og overvejelserne om flyene ikke længere bliver holdt hemmelige, men bliver diskuteret åbent.

Nej til nye kampfly i Århus protesterer mod F16 show weekenden 10.-12. april

Politikerne prøver at pakke krigsvåbne ind i løfter om arbejdspladser, men hvad er det for øvrigt for mange jobs, de lover, at flykøbet vil skabe?

Nikolaj Wammen har forsikret os om, at der ikke bliver købt nogen kampfly uden det såkaldte modkøb.

Men modkøb betyder jo blot, at den sejrende flyproducent lægger ordrer hos en dansk våbenproducent som f.eks. Terma.

Det ligner mere støtte til våbenindustrien end jobskabelse. Og for øvrigt vil det sikkert vise sig, at modkøb vil være ulovligt efter EU's konkurrenceregler.

30 milliarder – for ikke at tale om 140 milliarder – kunne helt klart skabe langt flere jobs, hvis man f.eks. brugte dem til at genansætte fyrede social- og sundhedsarbejdere. Og de jobs ville oven i købet være nyttige!

Et simpelt regnestykke, der er udført af Finansministeriet, viser, at reformerne på efterløn, førtidspension, skat, SU, kontanthjælp og folkepension har givet en besparelse på omkring 52 milliarder i tiden fra 2008-14.

Vi kan se for os, hvordan den fortsatte barbering af velfærden og nye nedskæringsreformer vil blive nødvendige for at betale regningen.

Det er endnu en rigtig god grund til at skrotte indkøbet af nye kampfly.

Hvad kunne vi så opnå ved at droppe kampflyene?

Først og fremmest kunne det være et skridt mod målet om en ny dansk udenrigspolitik, en fredelig udenrigspolitik. En politik, hvor vi siger nej til erobringstogter i andre lande.

Danmark kunne indtage en rolle som en neutral og alliancefri nation, og vi kunne have milliarder til rådighed til at få lappet på den tabte velfærd.

At vælge denne vej vil ikke udsætte os herhjemme for større fare end den, vi lever med i dag, tværtimod.

Det er tid til fred – og til at stå sammen

Aktionsdag Tid til Fred

I en situation med fortsat krig og terror i Mellemøsten, Afrika, Ukraine andre steder, og med nye trusler mod freden i Europa, må folkene rykke ud for at stoppe krigen.

Vi må tværs over grænserne give hinanden håndslag på at få gjort en ende på de menneskeskabte katastrofer og deres forfærdende konsekvenser. Vi må bremse bomberne og kampflyene, drone- og cyberangreb og spionage, der spreder død, lidelse og usikkerhed. Vi må stoppe årsagerne til flygtningestrømmene, og gøre op med racisme, fremmedhad og fremvoksende fascisme.

Vi må tænke over, hvilken jord vi efterlader til vores børn.

Siden USA indledte den såkaldte 'krig mod terror' i 2001, er en tilsyneladende endeløs række af krige og reaktionære borgerkrige rullet hen over verden. Land efter land ødelagt, dræbte i hundredtusindvis, millioner på flugt. Afghanistan, Irak, Libyen, Syrien, Filippinerne, Mali ... Det besatte Palæstina igen og igen angrebet af Israel, USA's nære allierede. Gaza massakreret og raseret.

Danmark har været med i det meste. Med soldater, kampfly, kostbare militære og såkaldt humanitære projekter. Under dække af at 'skabe demokrati', 'forsvare befolkningerne', 'skabe fremgang for kvinderne' og andet godt, selvfølgelig. Aldrig et ord om økonomiske og magtpolitiske interesser, om olie og plyndring af de angrebne landes ressourcer.

En af konsekvenserne af 13 års uafbrudt terrorkrig har været styrkelse af islamistiske terrorgrupper som Islamisk Stat i Syrien og Irak. Vestens gamle kampfæller i Libyen.

I Kobane og Rojave i Nordsyrien har kurdiske kæmpere – mænd og kvinder side om side – ført en heroisk kamp mod barbariet.

USA's, NATO's og EU-landenes terrorkrige er folkeretsstridige imperialistiske krige og reaktionære borgerkrige.

Befolkningerne er dødtrætte af krige, som optrappes, mens velfærd og sociale ydelser beskæres.

Samtidig er der grund til at frygte, at krigen breder sig på det europæiske kontinent.

I Ukraine kom en ny regering til magten ved et kup støttet af USA, EU og NATO. Den har ført en brutal krig mod befolkningen i den østlige del af landet, med grænse til Rusland, med titusinder af dræbte og mere end en million flygtninge.

Ruslands reaktioner har udløst omfattende sanktioner fra USA og EU. I realiteten eksisterer der igen en situation med en ny kold krig og en voldsom militariserings- og oprustningsbølge i Europa.

Faren for en ny europæisk storkrig, en verdenskrig, er reel.

Der er brug for en stærk verdensomspændende antikrigsbevægelse og for fredelige konfliktløsninger.

Danmark må bidrage med et skifte fra krigspolitik til fredspolitik.

Der er brug for, at alle krigsmodstandere i vores land forener sig om disse krav – på tværs af ideologiske, politiske og religiøse forskelle – i en fælles kamp for freden og retten til livet.

En levende fredsbevægelse siger: Nu er det tid til fred! Stop køb af kampfly!

Fokus på Kiev-regeringens krig mod befolkningen i Østukraine

Nej tak til kampfly-kampagnen startede op

Aktionsdagen den 6. april 2015 viste, at krigsmodstanden er levende og vokser sig stærkere på trods af alle forsøg på at tale den væk. Den sætter fokus på de forbryderiske krige, Danmark er med i, og sætter ind for at stoppe købet af nye kampfly, der betales med nedskæringer og asociale 'reformer'.

75 år efter 9. april, 2. verdenskrig og besættelsen af Danmark er der igen krige og krigstrusler over det hele.

Aktionsdagen Tid til Fred havde opslutning fra 36 organisationer, og mange hundrede deltog fra om formiddagen i et fredsløb til syv forskellige mål, hotspots på Nørrebro og happenings rundt om i København, der bredte budskaberne ud. Den røde plads ved Nørrebrohallen var tætsmykket med paroler, bannere og border.

Mange hundrede kom på pladsen i løbet af dagen, og andre deltog i de for-

Den lille havfrue bliver klædt i fredsfarver:
Et af de syv mål for fredsløbet på Aktionsdagen

skellige aktiviteter i byen. En fredsmarch ad Nørrebrogade fra Dr. Louises Bro til Den røde plads samlede folk til eftermiddagens store fællesprogram.

Fredsmarch fra Dr. Louises bro til Den røde plads ved Nørrebrohallen

Med talrige aktioner og markeringer forskellige steder i byen, og bl.a. en teaterhappening i S-tog og TV-byen, blev der sat streg under kravene om stop for dansk krigsdeltagelse og for købet af nye kampfly. Der blev indsamlet hundredvis af underskrifter mod kampflykøbet.

Snesevis af aktivister fra Tid til Fred havde mobiliseret til dagen og fik den til at fun-

gere. Fine sangere, musikere, gøglere og plakatkunstnere optrådte. Der var blandt andre Annisette, Lior Kojo, Fri Galaxe, Nicklas Burman, Tom Frederiksen, Pla-

devennerne, Lars Wohrning, Time Mill og Grev Lyhne.

Der var taler af Emil Olsen, formand for 3F Ungdom, Tine Spang Olsen fra Kampagnen Nej tak til nye kampfly, Lizette Lassen fra Tid til Fred, antikrigsaktivisten Ron Ridenour og andre.

Der er flotte reportager på Kpnet, KPnetTV og Oktober Radio.

Initiativet Tid til Fred – Aktiv mod Krig fortsætter som ny fredsorganisering i København, samtidig med at den landsdækkende kampagne Nej tak til nye kampfly intensiveres op til det kommende folketingsvalg.

Aktionsdagen blev et flot slag for at sætte fredskamp og krigsmodstand på dagsordenen. Det er en levende og stærk bevægelse, der aldrig giver op.

Emil Olsen, formand for 3F Ungdom, var en af hovedtalerne på den røde plads ved Nørrebrohallen

Annisette sang 'Krigsatt af fiender'

Aktionsteater: Et kor af døde fra krigene i Afghanistan, Irak, Syrien osv stod op af deres grave og satte sig i københavnske S-tog. De blev stoppet og jaget væk af påskeharer (i TV-byen med hjælp fra en vagt) der gavmildt uddelte beroligende chokoladeæg. Foto: Anna Klode.

Fra den røde fredsplads

Møller-Mærsk:

Danmarks rigeste kriger og klimaforurenere

Af Ron Ridenour

Hvad der går godt for A.P. Møller, går godt for Danmark – eller gør det?

I 2013 var A.P. Møller-Mærsk-gruppens (APMM's) indtægt 12,2 mia. dollars (ca. 660 mia. kr.); profitten (udbyttet) var 1,3 mia. dollars (ca. 7,2 mia. kr.). Gruppen har 89.000 ansatte i 1.100 selskaber i 130 lande.

Med sine 600 containerskibe er APMM verdens største containerrederi. Arnold Peter Mærsk McKinney Møller var gruppens formand, fra han tog over ved sin fars død i 1965 (1). Firmaet og familien Mærsk er Danmarks rigeste.

A.P. Mærsk ejede 54 % af aktierne i gruppen. Han døde i april 2012, 98 år gammel. Ifølge Berlingske Nyhedsmagasinet var han en af verdens 20 rigeste personer med en formue på 125 mia. kr. i 2010. A.P. Mærsk ejede 16 villaer og huse i Charlottenlund for en værdi af over 100 mio. kr. og en lystbåd til en værdi af 60 mio. kr.

"Når der kom et signal fra Mærsk McKinney Møller, sluttede diskussionen ofte. Den nærmest royale andægtighed omkring det, der bliver sagt fra Esplanaden, kommer nok ikke til at fortsætte," lyder vurderingen fra Anders Krab-Johansen, Børsens chefredaktør.

Ud over rederiet stammer APMM's rigdomme fra olie, primært i Nordsøen, som danske regeringer omtrent har foræret Mærsk, samt transport og salg af våben – især når USA kalder på hjælp til sine krige. Deres virksomheder forurenere og ødelægger naturen lige så meget som Danmarks samlede udslip af CO₂ (2).

Mærsk tjener stort på våben og krig

APMM og Danmarks stat er betydningsfulde dele af kampflyprojektet Joint Strike Fighter (JSF) fra Lockheed Martin, verdens største våbenkoncern. Projektet blev påbegyndt kort efter 11. september 2001 med udsigt til at bygge 1.763 nye F-35 superkampfly. Dengang ville flyene have kostet 1,1 billion dollars. Siden da er projektet udvidet med op til 4.000 kampfly. Projektets samlede budget ligger på omkring tre billioner dollars fordelt over 30 til 40 år.

Danmark er et af otte andre lande, som fik tilbud om at deltage i JSF. A.P. Møller Gruppen – Mærsk Data Defence og Systematic – samarbejder med flere andre danske våbenfirmaer. Det største, Terma, fik en ordre på gun-pods, som er holderne til flyets maskinkanoner. (3)

Maersk Sealands vil få en lukrativ del af projektet. Mærsk-skibe vil sejle flydele fra det meste af verden til Lockheed Martins fabrik i Fort Worth, Texas, hvor de bliver samlet.

Danmarks regering bidrager også med befolkningens skattepenge til JSF. I 2007 bevilgede forsvarsminister Søren Gade endnu et milliardbeløb til kampflyene.

Tidligere havde den danske stat betalt 892 millioner kroner for at være partner. Af de 892 millioner kroner betalte de danske selskaber Mærsk Data De-

fence og Terma tilsammen 170 millioner kroner i håbet om at få del af udviklingskagen. (MDD blev solgt til svenske Saab i 2006 for 73 mio. kr.).

F-35 kan udstyres med taktiske atomvåben og affyrer missiler fyldt med beriget uran. Samtidig med at de dræber, forurenere de luften, jorden og vandet i årtier.

"Sundhedsvæsenet i Irak, samt i f.eks. Jugoslavien, hvor der også er brugt store mængder ammunition med forarmet uran, har registeret en markant stigning i antallet af kræftsyge børn og voksne." (Arbejderen 7. marts 2007)

Når danske firmaer skal levere våben til USA, indeholder aftalerne ikke et etisk kodeks. *"Vi tager ikke stilling til, om vores udstyr bruges i krige godkendt af FN eller ej,"* har Søren Gade sagt.

Siden 1991 har USA's forsvarsministerium lavet 350 aftaler med dansk krigsindustri og anden industri, mange af dem med APMM. Dansk Industris afdeling for Forsvars- og aerospaceindustrien i Danmark (FAD) har 73 medlemsvirksomheder. De producerer dele til våbenindustrien. Særligt avanceret udstyr som radar til satellitter og ubemandede fartøjer (droner), specialudstyr til målinger af støv, varme, lyd og lys, IT-programmer til kommunikation, logistik, planlægning, træning og geografisk manøvrering. Også transport og forsendelse af militært udstyr og militær beklædning samt faciliteter til udstationerede soldater.

Siden 1990 har USA's krige sikret A.P. Møller-Mærsk indtægter på mange milliarder kroner. Pengene er først og fremmest betaling for transport af tropper og materiel til hæren og flåden.

"A.P. Møller var så smart i forbindelse med den første Golfkrig i 1990, at han stillede deres skibe gratis til rådighed for Pentagon. Det gjorde, at man fik benet indenfor, og det er blandt andet

derfor, at man i dag har så store ordrer," siger sikkerhedspolitisk ekspert Peter Viggo Jensen fra Københavns Universitet, skrev Ole Mikkelsen i Berlingske Business.

Jensen, som nu arbejder for det danske forsvarsministerium, sagde, at det danske rederi transporterede op imod en halv million soldater til Saudi-Arabien ved krigens start i sommeren 1990.

Mærsk transporterer også våben for USA's diktatoriske allierede. I november 2013 sejlede en af APMM's skibe, Mærsk Illinois, 22 tons ammunition og militært udstyr til diktaturstaterne Saudi-Arabien og De Forenede Arabiske Emirater, skrev Ekstra Bladet 28. juli 2013.

Mærsk's tidligere medie Berlingske Business skrev:

"Kulegravningen af de gigantiske kontrakter, som flyder ud fra Pentagon, afslører, at A.P. Møller-Mærsk uden sammenligning er det danske selskab, der er blevet betalt for at udføre flest opgaver for den amerikanske regering. Når det drejer sig om transportydelser i det hele taget, indtager A.P. Møller tredjepladsen på listen over virksomheder med de største kontrakter."

A.P. Møller-Mærsk er med amerikanske forsvarskontrakter på 17 milliarder kroner over de sidste seks et halvt år blevet Irakkrigens helt store vinder, skrev Information 16. juni 2007. (5)

Det danske rederi har oprettet et specielt selskab til lejligheden, Maersk Line Limited (MLL) med hovedkvarter i Norfolk, Virginia.

"Vores forretningsgrundlag fortsætter med at vokse med udvidelse af vores flåde under amerikansk flag," siger John F. Reinhart, der er en af flere direktører for det amerikansk indregistrerede selskab, skrev Mikkelsen i Berlingske Business.

MLL ejer 56 skibe med USA-flag; 22 af dem er direkte brugt af USA's regering med henblik på militære operationer. Selskabet har 4.000 ansatte.

Siden MLL blev stiftet i 1981, har det tjent USA's nationale sikkerhedsinteresser gennem statslig og kommerciel skibsdrift og -support, der sikrer, at MLL's aktiver til vands og i land altid er til rådighed for at støtte den amerikanske regerings behov. MLL har investeret over en mia. dollars for at opretholde og opgradere vores flåde under amerikansk flag i de seneste 31 år.

Det Danske Forsvar indgik i et strategisk samarbejde med Damco i november 2013.

Danmarks rigeste

Det A.P. Møller-Mærsk-ejede logistik-selskab Damco og Det Danske Forsvar har underskrevet en treårig kontrakt, hvor Damco skal indtage rollen som eksklusiv leverandør af transportløsninger og konsulenttydelser.

"Damco har stor erfaring i at operere i områder med undtagelsestilstand og områder, hvor der er behov for militær indblanding, og vi ser nu frem til at udbygge den erfaring til også at omfatte styringen af Det Danske Forsvars transportopgaver," siger Mads Drejer for Damco Norden.

Dansk Institut for Internationale Studiers forsker Vibeke Schou Tjalve sagde til Politiken 1/10/14:

"Vi opfatter det som noget naturligt, at vi igen er på vej i krig."

Er det, hvad vi ønsker?

Noter:

(1) A.P. Møller begyndte sin rederivirksomhed i 1904 ... [og] blev Danmarks største erhvervs-virksomhed med aktiviteter inden for blandt andet skibsfart, olieudvinding og detailhandel, skriver A.P. Møller og Hustru Chastine McKinney Møllers Fond til almene Formaal.

Mærsk McKinney Møller-fonden blev grundlagt i 1953 med det formål at forhindre andre kapitalister i at kunne overtage deres rederivirksomhed og andre firmaer.

Almenfonden er den største danske fond både målt efter egenkapital og efter de årlige støtteuddelinger. Egenkapitalen er nu på 90 mia. kr.

Fonden ejer også 20 % af aktierne i Den Danske Bank, som APMM for nylig solgte til fonden.

(2) En liter tung bunkerolie driver verdens største containerskib, Emma Mærsk, 4,5 meter frem. Det er hovedårsagen til, at CO2-udslippet fra Mærsk's containerskibe og boreplatforme er lige så stort som Danmarks samlede udslip, skrev Thomas Djursing 7. feb. 2008.

Hvert år (målt i 2008) udleder Mærsk's samlede flåde samt Mærsk Olie og Gas i Nordsøen mellem 40 og 50 millioner tons CO2, skriver Berlingske Tidende.

Til sammenligning lå det korrigerede danske CO2-udslip - dvs. private og virksomheders samlede udslip - i 2006 på 52,5 millioner tons.

Skibsfarten er ikke medregnet i de enkelte landes CO2-regnskaber.

(3) Anti-krigs-aktivist Ulla Røder mener, at Mærsk-koncernen har ejet Terma gennem en association af bestyrelser af forskellige firmaer. Svend Aage Nielsen sad som formand for Thrige Holding som direkte ejer Terma. Han var også formand for Terma, mens han sad i bestyrelsen for APMM (1993-2008). Se Mærskfonden og Terma: De skjulte ressourcer eller bloddryppende godgørenhed.

(4) I 1982 blev Berlingske Tidende solgt primært til Mærsk McKinney Møller. Under chefredaktør Peter Wivel udgav Berlingske Tidende i november 1999 en kulegravende artikelserie om Riffelsyndikatet, der solgte våben til tyskerne under 2. verdenskrig. Firmaet var dengang ejet af A.P. Møller, og da den første artikel udkom, reagerede hans søn Mærsk McKinney Møller ved at sælge sine aktier. Det Berlingske Officin, der udgiver Berlingske Tidende, blev derefter i 2000 købt af den norske koncern Orkla Media.

(Wikipedia: Berlingske)

Andre selskaber, som APMM har ejet og solgt, inkluderer Mærsk Air, som blevet solgt til Islandske Fons Eignarhaldsfelag i 2005. I januar 2014 solgte APMM Dansk Supermarked (Føtex, Netto, Bilka) tilbage til Sallingfonden for 17 mia. kr. Mærsk holdt 19 % aktier i fem år. Salling havde solgt konsortiet til Mærsk for 50 år siden.

(5) Alt tyder dog på, at det snarere er Mærsk, der har hjulpet den danske krigsdeltagelse, end den danske krigsdeltagelse, der har hjulpet Mærsk. Bogen Mærsk, manden og magten refererer således, hvordan Mærsk McKinney Møller allerede under Golfkrigen i 1990 udtrykte sin dybe irritation over, at kun en af Danmarks korvetter blev sendt af sted til Golfen. Den borgerlige regering sendte derfor senere, på amerikanernes anmodning om hjælp til troppeopbygningen, beskeden direkte til Mærsk. Rederiet stillede vederlagsfrit op, og siden da har Mærsk, som er kendt for sin intense lobbyvirksomhed i Danmark og udlandet, altså støt arbejdet sig længere og længere ind i varmen i det amerikanske forsvar og var altså en del af Irakkrigens planlægning, længe før den danske regering meldte sig under fanerne i 'De villiges koalition'.

Ukraine: Nazi vender tilbage

Ukraine blacklister lande, der vil deltage i den russiske fejring af 70-året for sejren over nazismen. Og det ukrainske parlament har vedtaget en lov, der forbyder kommunisme.

Ukraine optræder som et land, hvor fascistiske har afgørende indflydelse, både i sin etniske udrensningspolitik inden for landets grænser og i sine aggressive udenrigspolitiske udmeldinger.

I forbindelse med fejringen af sejren over nazismen i Rusland den 9. maj har Ukraine erklæret, at de tager afstand fra ethvert land, der tager til Rusland til denne fejring.

Det er traditionelt en stor international markeringsdag, hvor diplomatiske repræsentanter for de allierede under 2. verdenskrig og landene i FN – indbefattet repræsentanter for de besejrede lande – plejer at deltage på grund af dens verdenshistoriske betydning.

Sejren over nazismen betød fred i Europa og landenes befrielse for den tyske besættelsesmagt, indbefattet Danmark.

Men Ukraine vil ikke være med og opfordrer andre lande til at blive væk. Den ukrainske regering har meddelt, at ethvert land, der deltager i Ruslands fejring af sejren over nazismen, vil blive blacklistet.

Ifølge Global Research har ledere fra en række lande bekræftet, at de vil komme. Det gælder blandt andet fra Kina, Vietnam, Tjekkiet, Cuba og Nordkorea.

En række lande, som støttede kupet i Ukraine i begyndelsen af 2014 og siden har støttet Kiev-regeringen i krigen i Østukraine i konfrontation med Rusland, har meddelt, at de ikke vil deltage.

Det er ud over USA først og fremmest dets nære europæiske allierede: Storbritannien, Polen, Estland, Letland, Litauen – samt den historiske aggressorstat Tyskland. Angela Merkel vil komme til Moskva den 10. maj og sammen med præsident Putin lægge en krans ved den ukendte soldats grav. Også Sveriges

Stefan Löfven har meddelt, at han ikke vil deltage.

Nazi-Tysklands krig mod det daværende Sovjetunionen betød mere end 26 millioner menneskers voldelige død. Nogle historikere siger 40 millioner. Mere end to tredjedele var civile.

Fascisme i Europa

Ukraine og nazismen

Ukraine vil i stedet holde sin egen fejring af sejren over den tyske nazisme. Den historiske sandhed er dog, at Ukraine blev overvundet af den nazistiske hær, og at landets egne højrenationalister under ledelse af Stepan Bandera bød den invaderende hær velkommen. De stod stærkt i en del af landet.

Ifølge Wikipedia gennemførte bevægelsens militære del i 1943 en etnisk udrensning af polske og jødiske befolkningssgrupper.

Op til 100.000 mennesker blev myrdet under en massakre på den polske civilbefolkning i Volhynien.

Fascistorganisationen Svoboda er den direkte arvtager til Banderas organisation, og den ukrainske regering betragter Bandera som en helt.

Det ukrainske parlament vedtog den 9. april en lov, der anerkender Banderas organisation OUN-UPA (Organisationen af Ukrainske Nationalister og Den Ukrainske Oprørshær) som forkæmpere for Ukraines uafhængighed i det 20. århundrede – som frihedskæmpere. Dens kollaborationistiske ledere Stepan Bandera og Roman Sjukhevitsj har dermed officielt fået tildelt heltestatus.

Samtidig har parlamentet vedtaget en lov, der forbyder kommunisme og kommunistiske symboler. Enhver fane med hammer og segl vil være et symbol på 'totalitarisme'.

Også de gamle nazisymboler, som har været tilladt i det nuværende Ukraine, forbydes. De hyppige nye varianter, som anvendes af f.eks. fascistiske militærkorps, vil fortsat kunne ses.

Fascist garant for fortsat udrensningskrig

Den 5. april meddelte det ukrainske forsvarsministerium, at Dmitro Jarosj, lederen af en anden ukrainsk fascistorganisation – Pravij Sektor, Højre Sektor – er udnævnt til rådgiver for generalstabschefen, generalmajor Viktor Muzhenko. Jarosj har gjort det klart, at han ikke respekterer våbenhvileaftalen (Minsk 2).

Det er et tegn på den øgede nazifisering af den ukrainske hær, der brutalt har bombarderet og fordrevet mere end en million østukrainere.

Det betyder også en øget fare for væbnet konfrontation mellem Ukraine og Rusland, som vil inddrage NATO i en storkrig.

Der ses stadig tydeligere tråde fra 2. verdenskrigs nazisme til dagens ukrainske regering.

Et års krig: Ukraine krigstræt og ruineret

Det er i disse dage præcis et år siden, Kiev-regeringen, der kom til magten

ved et kup, indledte krigen mod befolkningen i Donbass-regionen, grænselandet til Rusland med mange russisktalende ukrainere og et russisk mindretal. Traditionelt har der bestået et godt og venskabeligt forhold til det store naboland. Efter Maidan-kuppet stillede de krav om, at Ukraine blev en føderativ stat.

De nye 'nationalistiske' magthavere viste sig hurtigt ikke at repræsentere en demokratisk fornyelse, men at være redskaber for de stenrige ukrainske oligarker. De var i alliance med USA og EU, som støttede kuppet, og som har bistået Kiev-regeringen med krigen i Østukraine under de voksende spændinger med Rusland.

De nye ukrainske magthavere har ikke bare ført en kriminel krig, som blandt andet har taget sigte på udrensning af det russiske mindretal og af dem, som ønsker et godt forhold til Rusland. Mere end halvdelen million mennesker er drevet væk fra deres hjem. Antallet af dræbte ansættes forskelligt. Den tyske efterretningstjeneste anslår, det drejer sig om mere end 50.000.

En stor del af Donbass er bombet sønder og sammen af regeringstroppe og de fascistiske frikorps, som er hyret af oligarkerne. Deres regering har også kørt den ukrainske økonomi fuldstændig i sæk. Landet overlever lige nu og fører krig på vestlige lån, mens befolkningen forarmes og står over for at skulle betale en regning, der får den græske til at ligne peanuts.

Krigstrætheden breder sig, og det bliver sværere og sværere for Kiev-regeringen at mobilisere soldater til fortsat krig. Mange er deserteret. Almindelige ukrainere har ikke lyst til at dø i oligarkernes krig mod deres landsmænd.

Kiev-regimet bliver mere og mere skrøbeligt. Det kan bryde sammen. Også derfor forsøger det at stive sig af med at placere nazister og fascister helt centralt.

Vel vidende at pressen i USA og EU ikke vil afsløre, at deres ukrainske regering er nazistisk anløben – 70 år efter det nazistiske nederlag.

"Det skal kunne betale sig at arbejde"

Hvis produktionen af ørevoks var et udtryk for træthedsfølelser af gentagne udtalelser, så ville ikke bare mine øregange være fyldte, men voksen ville dække hele min krop. Her ville vatpinde strække lige så langt som et dørsalg på Titanic. Jeg er nemlig i mit omkring 45-årige arbejdsliv blevet tudet ørerne fulde af politikerens serenade:

- Det skal kunne betale sig at arbejde!

Umiddelbart efter har de skåret i dagpengesatsen og/eller i kontanthjælpen. Operetten indeholder samtidig elegien:

- De unge og arbejdsløse gider slet ikke arbejde!

Min kone Lillian er imidlertid klogere end 'rød' og blå blok til sammen. Hun orienterer mig ofte om betingelser for de unge, som opholder sig på det bosted, hvor hun arbejder som ungdomspædagog. Således er jeg blevet rigere på de unges vilkår og forhold, end jeg er blevet af alle skrevne og elektroniske medier fra den etablerede verden.

I fredags berettede Lillian således om Ahmed, som er af afghansk oprindelse, men har opholdt sig i Danmark siden i de sidste 20 år – fra barnsben af. Ahmed er berettiget til uddannelseshjælp, 6.992 kroner om måneden, som efter skattetræk svarer til 5.500 kr. For et par år siden fik Ahmed job hos et telefonselskab som abonnementsælger på gadeplan. Hans provisionsløn gav ikke anledning til skattemæssige problemer: Indtjeningen var latterlig lille, men Ahmed bevarede sit job, fordi handelsmanden ligger ham i blodet – og drømmene var store for den unge virkelighedsforflygtigende knægt.

Nu har Ahmed fået en belønning i form af en forfremmelse:

- Ahmed er blevet ansat som telefonsælger til 110 kr. i timen, erklærede min kone stolt fredag aften over midt dagen, kylling på dåse (ovnstegt kylling på en dåsebajer – vel at mærke åbnet). Vi skålede på Ahmeds vegne,

men kom hurtigt ned på jorden igen:

- Han får desværre ikke noget ud af det, idet han trækkes i sin uddannelseshjælp for sin løn – krone for krone. I stedet bliver han straffet, fordi han kun må benytte sit fradrag på uddannelseshjælpens side.

Lillian havde over flere omgange af SKAT fået bekræftet, at sådan er systemet. Ahmed må altså vente et år med at få udbetalt sit tilgodehavende. Indtil da må han leve for færre penge. Tak for kaffe! Ahmed er glad for at virke, så trods straffen fortsætter han ufortrødent – og suger på labben.

Imens forsøger Ahmed parallelt at leve op til en samlet 'rød'-blå ambition: De unge skal uddanne sig. Ahmed kæmper for at færdiggøre sin 9. klasses afgangseksamen til sommer. Det trækker søm ud, da han ikke er bogligt minded. Det forhindrer ham også i at opnå så mange timer som telefonsælger, at han kan leve af dem.

Forleden opsporede Anita, som bor samme sted, Lillian, fordi hun havde hørt, at Lillian kendte til problemstillingen:

- Jeg har været i praktik i en børnehave, som nu har tilbudt mig en til to dages ansættelse om ugen. Lillian briefede Anita om SKAT's holdning. Det ansporede ikke Anita til at takke ja til en deltidsstilling.

Så kræver det sin pædagog at overtale en ung håbefuld pige til at gå ned i indkomst, som straf for at tage arbejde – med det eneste plaster på såret i form af at opnå erfaring på feltet :-)

I mellemtiden har Lillian taget kontakt til Ahmeds arbejdsgiver for at få dem til at overtage hans fradrag. De har nu meddelt hende, at de allerede to gange havde forsøgt at få SKAT med til en sådan aftale – uden held. Tilbage står Anita og Ahmed som repræsentanter for en hel generation, der bliver uretfærdigt ramt af 'rød' og blå bloks enighed om at gennemtrumfe EU's fortsatte nyliberale politik.

Reno

Arbejderklassens enhedsfront i dag

Af Dorte Grenaa

Oplæg til APK's partikonference 14. marts 2015 om enhedsfrontens og folkefrontens problemer som led i forbedelsen af APK's 6. kongres.

”Enhedsfronten er det bærende element i udviklingen af folkefronten mod krise, krig, reaktion og fascisme”

Opgaven med at opbygge arbejderklassens enhedsfront og folkefronten mod krise, krig og fascisme er ikke bare en mulighed, vi har. Det er en konkret og nødvendig opgave, vi må løse i kampen mod kapitalismen og imperialismen i dag.

Hvad mener vi med begreberne enhedsfront og folkefront?

Allerførst må vi slå fast, at skabelsen af enheds- og folkefronten er en *taktisk linje, der indgår i den revolutionære strategi* – det er ikke et mål i sig selv. Målet er revolutionen og socialismen.

Enhedsfronten er kampen for at vinde flertallet af arbejderklassen på tværs af forskellige opfattelser, politisk bevidsthed og ståsted for en klassekamp. Folkefronten er en udvidelse af enhedsfronten til også at gælde andre klasser og lag i en fælles kamp for overordnede mål.

Man kan sige, at enheds- og folkefronten er summen af de kampe og bevægelser, der bevidst eller ubevidst udtrykker modstand mod kapitalismen og imperialismen.

Hvad nyt er der i, at partiet arbejder med at skabe arbejderklassens enhedsfront og en folkefront? Det spørgsmål blev rejst i den første runde af kongresdiskussionerne her op til APK's 6. kongres. Har vi ikke gjort det hele tiden?

Jo, det har vi. Og man kan sige, at det hele tiden har været en del af hele den marxist-leninistiske bevægelses enheds- og alliancepolitik for at vinde flertallet af arbejderklassen og dens al-

lierede for en revolutionær vej. At ml-bevægelsen herhjemme f.eks. har arbejdet med folkefrontsteorien gennem Folkebevægelsen siden 1971.

Teorien om enheds- og folkefronten er mest kendt gennem erfaringerne fra den store kamp mod fascismen op til og under 2. verdenskrig.

Meget har forandret sig siden, og Dimitrovs teser om folkefronten skal bruges og vurderes ud fra dagens konkrete virkelighed. Men siden 2001 er kampen mod krig, fascisering og fascisme blevet uhyggelig aktuel igen. Det at der fra CIPOML (den internationale ml-bevægelse) er blevet sat fokus på spørgsmålet i dagens aktuelle kontekst, kan give vores egen forståelse og arbejde et vigtigt skub fremad.

Kongresdebat

Vi har netop i de forløbne kongresdiskussioner om den nationale og internationale samfunds- og klassekampsudvikling fået belyst, hvordan nyliberalismens økonomiske og politiske krise har ført og fører til massive angreb på arbejderklassen, til øget militarisering, krige og stadig mere akut krigsfare for omfattende krig i Europa mellem NATO/EU og Rusland. Og hvordan den økonomiske krise bliver væltet over på arbejderklassen og brede dele af befolkningen og fører til en lang række udemokratiske og fascistiske processer og tiltag også i EU-landene, ikke mindst under dække af terrorpakker.

Der er derfor al mulig grund til i denne kongresproces at sætte fornyet fokus på, hvordan vi kæmper for at skabe enhed i arbejderklassen og i en folkefront mod krise, krig og fascisme. Partiet må blive skarpe på og styrke sin ideologiske og politiske enhed omkring enheds- og folkefronttaktikken og sin evne til at

**På vej mod APK's
6. kongres**

handle på det i praksis og den daglige klassekamp.

Det er ikke svært at forstå, hvorfor enhed i kampen mod kapitalismen og imperialismen er nødvendig. Eller hvorfor arbejderklassen må være kernen og den ledende kerne og det kommunistiske parti den ledende kraft. Det svære er, at der ikke findes nogen færdig opskrift på, hvordan man opbygger enheds- og folkefronten. At den ikke lader sig deklarere eller kan stiftes formelt en gang for alle. Det kræver viden om de aktuelle konkrete forhold i det enkelte land, den enkelte by, den enkelte arbejdsplads, om de konkrete klassekampsspørgsmål, klassekræfter og mulige allierede, for at finde vejene til, hvordan vi arbejder politisk og organisatorisk med denne taktik.

Det kræver hele tiden at kunne ændre sit arbejde til de krav, som skiftende udviklinger stiller. Det kræver evnen til at rejse de rigtige krav på de rigtige tidspunkter og på en måde, som folk forstår, og krav om at være synlige i kampen. Det er disse ting, der er de svære, komplekse og helt nødvendige. Og som gør, at det er en løbende opgave for hele partiet hele tiden at løse.

Men lad os et øjeblik gå tilbage til Dimitrov og erfaringerne fra 30'erne, som enheds- og alliancepolitikken bygger på.

Kan fascismens sejr forhindres, og hvordan kan det gøres?

Det spørgsmål stiller Dimitrov i beretningen til Kominterns 7. verdenskongres 1935. Et spørgsmål, som millioner af arbejdere stillede sig dengang og stiller sig mange steder i dag. Og som de kommunistiske partier har ansvaret for at kunne svare på. Kan fascismens sejr forhindres, og hvordan kan det gøres?

Ja, den kan forhindres, siger Dimitrov. Det afhænger først og fremmest af, om arbejderklassen er stand til, arbejder og kæmper for det. At arbejderklassens kræfter svejses sammen til en stor enhed, der er i stand til at kæmpe mod kapitalens angreb.

En kæmpende arbejderklasse kan pacificere fascismens indflydelse på de vaklende lag i arbejderklassen selv, i arbejderaristokratiet og de reformistiske centre. En kæmpende arbejderklasse kan lamme fascismens indflydelse på ungdommen, småborgerne, bønder og de intellektuelle – så en del ikke vindes for fascismens demagogi, og en del vindes over på arbejderklassens side.

For det andet afhænger det af, om der er et stærkt kommunistisk parti til at lede arbejderklassens kamp.

For det tredje afhænger det af, om der føres en rigtig politik over for arbejderklassens allierede – at deres problemer tages alvorligt og forsvares.

Og som det fjerde afhænger det af, om de konkrete kampe og aktioner bliver rejst i rette tid. Dvs. inden fascismen får bidt sig fast og vokset sig stærk. Hvad enten det er strukturelt gennem afskaffelse af demokratiske rettigheder og arbejderrettigheder, terrorlovgivning eller for politisk-ideologisk indflydelse på grupper i befolkningen gennem f.eks. indvandrer-, fremmed- og muslimhad. Fascismen skal slås, mens den endnu er svag.

Dette oplæg lægger vægt på det første punkt – arbejderklassens enhed og kamp, mens de øvrige oplæg vil gå i dybden med de øvrige spørgsmål om partiet og arbejdet omkring folkefronten.

Dimitrov fremhæver arbejderklassens enhedsfront som det grundlæggende element. Ikke skematisk forstået som først opbygger vi partiet, og når det bliver stærkt nok, så opbygger vi enhedsfronten, og når den er klar, kommer vi til folkefronten. Sådan fungerer virkelighedens og klassekampens dialektik ikke. Men grundlæggende forstået som afgørende nødvendig at udbygge hele

tiden for at udvikle klassekampen frem mod revolutionen.

Arbejderklassens enhed er aktionsenhed, at man kæmper sammen mod de nyliberalistiske angreb for at vælte krisens byrder over på arbejderklassen, mod al fascisering og mod krigsfaren. Det bærende er, at enheden opbygges nedefra gennem handling og kamp. Og at arbejderklassen først og fremmest lærer gennem sine egne erfaringer. Som kommunister tror vi ikke på bevægelsens spontane organisering eller udvikling, men på, at det kan tilføres gennem langvarigt og tålmodigt arbejde, der hvor arbejderklassen er.

Her er det, vi skal bruge og yderligere konkretisere vores klasseanalyse helt ned i den lokale enhed, vi arbejder ud fra. Vi har set store forskydninger i sammensætningen af arbejderklassen i dag med den teknologiske udvikling, den økonomiske krise og EU's nyliberalistiske arbejdsmarkedspolitik.

Der er ikke længere en nogenlunde homogen gruppe af fagligt organiserede faglærte og ufaglærte på kollektive overenskomster. En stadig større del er i stedet præget af flexicurity på individuelle vilkår. Arbejderklassen er sammensat af mange nationaliteter, ikke mindst udliciteret EU-arbejdskraft især fra Østeuropa.

Forskellen på levevilkårene i arbejderklassens top og bund er store og voksende. Og mens et lag af arbejderaristokrater forgyldes, proletariseres arbejderklassens nærmeste allierede blandt grupper som lærere, sundhedspersonale, pædagoger og andre offentligt ansatte i stadig større omfang. Hvilket har sat disse grupper i bevægelse og kamp for deres rettigheder og vilkår.

Der skal arbejdes forskelligt i forhold til de forskellige grupper inden for arbejderklassen og dens nærmeste allierede for at skabe enheden. Arbejdet i fagforeninger og klubber er vigtige, også selvom de på topplan er klasse-samarbejdsorganisationer, fordi det er arbejderklassens grundlæggende organisering, og omkring halvdelen af arbejderklassen er fortsat fagligt orga-

niseret. Men at finde formerne for at arbejde med den voksende gruppe af uorganiserede og arbejdsløse er en lige så vigtig opgave i dag.

Nyliberalismens hovedangrebsmål er arbejderklassens løn- og arbejdsforhold, retten til overhovedet at være fagligt organiseret og have en overenskomst eller retten til at føre faglig kamp.

For at styrke udviklingen af arbejderklassens enhedsfront må vi lægge vægt på:

- Styrkelsen af arbejderklassens enhed såvel i den nuværende forsvarskamp mod nyliberalismen som mod krigsdeltagelse og fascisering. Den må omfatte hele arbejderklassen på tværs af grupper, organisering, nationalitet, køn og alder og omfatte gensidig solidaritet.
- Udviklingen af en konkret solidaritet mellem danske og udenlandske arbejdere på danske arbejdspladser uanset nationalitet, ansættelsesforhold og forskellige arbejdsgivere.

Vi har løbende udarbejdet enhedskampplatforme med aktuelle krav om at lade de rige betale krisen. Vores parti er gode til at analysere og stille samlende og konkrete krav op. Men vi er også tit rimelig gode til at holde det for os selv. Måske tror vi ikke altid rigtig på deres gennemslagskraft.

Det er at anvende enhedsfronttaktikken i klassekamppraksis – at stille de rigtige krav på det rigtige tidspunkt i forsvaret af arbejderklassens umiddelbare økonomiske og politiske interesser – og her har vi faktisk kammerater, der gør det rigtig godt. Det har vi sidst set her under de nuværende OK-forhandlinger for de offentligt ansatte. Ikke mindst for et lille parti som vores gælder det om at se og bruge de kræfter, vi rent faktisk har. Og se, at de er flere, end vi oftest tror.

Lige nu ser vi en række vigtige kampe mod udlicitering og for retten til kollektive overenskomster – bare tænk på strejkerne i SAS, Norwegian og Ryanair. Og inden for det offentlige under-

visningsområde. Der er stor basis for at udvikle enhedsfronten på basis af solidaritet på tværs af fag, fagforeninger og placering på arbejdsmarkedet.

Det er det samme spørgsmål – og som den norske lokoførerfagforening udtalte forleden dag i kampen mod udlicitering af de norske jernbaner, så er det en politisk kamp med basis for en meget bred enhed.

Arbejderklassens enhedsfront er også et spørgsmål om at udvikle den internationale solidaritet.

- Udviklingen af den internationale solidaritet med den øvrige arbejderklasse i verden og udviklingen af den fælles faglige kamp mod fælles multinationale arbejdsgivere.
- Udviklingen af en fælles kamp med arbejderklassen i de øvrige EU-lande.

Disse to spørgsmål spiller en stadig stigende rolle – ikke mindst inden for EU og tilknyttede lande, hvor der gennemføres de samme koordinerede angreb på arbejderklassen fra den samme EU-trojka.

Det samme gælder inden for de verdensomspændende multinationale koncerner, hvor flere og flere arbejdere står over for samme udbyttergruppe og arbejdsgiver, der forsøger at spille arbejderne ud mod hinanden og underbyde hinanden med argumentet om arbejdspladser.

Forsvaret af arbejderklassens umiddelbare interesser er i høj grad spørgsmålet om levevilkårene. Det er den sociale kamp mod alle de nyliberale reformer og dens konsekvenser. Der ligger derfor også en afgørende opgave i forsvaret for hele den millionstore gruppe af udstødte og arbejdsløse. Og i at sikre, at kampen for de sociale rettigheder bliver en fælles kamp, på trods af fagpampernes usle chauvinisme, der har udstødt dem af de arbejdendes og fagforeningernes kamp.

Hvorfor? Ikke kun fordi vi er gode mennesker, der synes, de også skal

have det godt. Vi ved, at disse grupper alene ikke kan rulle reformerne tilbage, det kan kun arbejderklassens fælles kampkraft. Reformisterne og fagpamperne skubber hele denne store gruppe i armene på Dansk Folkeparti og deres sociale demagogi om at være den lille mands forsvarer. Og dermed i armene på det, der nu kaldes stueren fascistisk propaganda.

- Kampen for de arbejdsløse og udstødtes rettigheder og levevilkår og den sociale bevægelse er et klassespørgsmål og kampfelt for hele arbejderklassen.

I dag går fremmed- og muslimhad hånd i hånd med at lægge de fattigste udstødte på kontanthjælp for had som en nassergruppe og årsag til andres manglende velfærd. De tre grupper er dagens ”jøder” i den reaktionære og i sit indhold fascistiske propaganda, der fremsættes i ytringsfrihedens navn. En propaganda, vi kun for alvor kan slå tilbage ved at forbinde kampen mod den med kampen for de sociale forhold. Og gøre det, hver gang det stikker sit hoved frem.

Kampen for de sociale krav og rettigheder spiller også en stor rolle for ungdommen og kvinderne, der er vigtige grupper i enheds- og folkefronten mod kapitalen. Vi ved, det er en kamp om hjerter og hjerner hos begge grupper – hvilken klasses politik de vil blive vundet for. Splittelsesdemagogien er enorm, konstant og med milliarder af kroner, euro og dollars til at køre den i højt tempo.

I forhold til ungdommen skal vi fortsat kæmpe for sikre et revolutionært ungdomsarbejde, der kan samle de revolutionært og progressivt indstillede unge. Partiets ungdomsarbejde må fortsat først og fremmest rette sig mod arbejderungdommen både i og uden for arbejdsmarkedet. En stor del af den uddannelsessøgende arbejderungdom er koncentreret på store erhvervsskoler, hvis uddannelsesforhold som i det øvrige uddannelsessystem er under hårde angreb. Vi skal forsætte vores prioritering af ikke mindst arbejdet mod erhvervsskolerne.

Arbejderungdommen, dens krav og kampe skal synliggøres, ikke bare i den faglige kamp, uddannelseskamp, kulturkamp og den sociale kamp. Men også i kampen mod krigen. Arbejderungdommen er udset til at udgøre kanonføden, udset til at producere krigsmateriellet. Kampen mod krigen er en del af ungdommens kamp, og ungdommen er en del af den samlede kamp mod krigen.

I enheds- og alliancepolitikken kan man kun undgå indimellem at lave fejl, hvis man helt undlader at handle. Og det er måske nok den største fejl. Vi må hele tiden arbejde med at forbinde os med arbejderklassen og bevægelserne, lære menneskene at kende, løbende forbedre vores metoder, så vores politik bliver klar, forståelig og brugbar, og påtage os den ledende rolle konkret.

Det holder ikke at sige, at dette er alment rigtigt, men konkret gælder arbejderklassens generelle problemstillinger ikke lige her hos os, så vi kan ikke arbejde med at udvikle enhedsfronten.

At skabe enhed mellem forskellige opfattelser er at arbejde med mennesker. Og de er, som de er, og ikke som en ren ønskeudgave. Ligesom os selv kommer de i mange forskellige skæve udgaver. For at opnå enhed må vi tage folk, som de er, og der hvor de nu engang er. Kampen, kollektiviteten, marxismen-leninismen og partiet kan få de gode evner og egenskaber til at udfolde sig og vokse. Det gælder ikke mindst for de unge.

I forhold til at udvide vores arbejde med at opbygge enhedsfronten til også at omfatte det særlige arbejde med kvinderne har vi både tradition og erfaringer med i ml-bevægelsen. Vi har også en stor viden og har udgivet en del materiale. I København har vi igen fået flotte 8. marts-markeringer op at stå. Det skridt, vi skal tage nu, er for alvor at få forbundet os med den bevægelse, der vokser frem ikke mindst blandt de unge kvinder. I enhedsarbejdet i dagens Danmark indgår nye komplicerede spørgsmål som, at enheden må opbygges sekulært, dvs. på et ikke-religiøst grundlag, og spørgsmålet om at takle religionens reaktionære rolle på en ikke-sekterisk måde.

Vi ser en udvikling træde frem i en række EU-lande med fascistiske processer og med organiserede nazistiske gruppers åbenlyse arbejde og voldelige mordaktioner. I mange tilfælde beskyttes de mere eller mindre åbent af regeringer, som vi har set det med den forhenværende græske, i Ungarn, Spanien, Tyskland.

Magthaverne taler om demokrati, menneskerettigheder og fred, mens de i praksis gør det modsatte for at øge udbytningen og profitten.

Danmark har længe været et lovligt smørhul for international fascisme. Det er vores ansvar at forhindre, at dette fortsat kan finde sted, og at forhindre tilstedeværelsen af fascistiske, nazistiske grupper og organisationer i Danmark. Kampen mod fascisme og nazisme må føres konkret og er et spørgsmål, som både enheds- og folkefronten må være bevidst om.

Thomas Piketty: EU skal have finansiell union og et overnationalt eurozone-parlament

De seneste års fejrede økonomi-komet Thomas Piketty, som nærmest er udråbt til en ny Karl Marx, afslører sig selv som EU's og de europæiske monopolars mand.

Der er ikke noget progressivt i Thomas Pikettys økonomiske fremtidsvisioner.

Den franske økonom Thomas Piketty udgav i 2014 bogen "Kapitalen i det 21. århundrede" og er blevet tiljublet som en analytiker af nutidens kapitalisme – og på det nærmeste som Karl Marx' efterfølger. Pikettys undersøgelser påviste ganske vist den voksende forskel mellem rige og fattige, men var på ingen måde en marxistisk analyse.

Hans politiske 'visioner' går på en hurtig udvikling af EU til en fuldt udbygget unionsstat under tysk dominans til fordel for EU's monopoler.

At Piketty – i modsætning til Marx – ikke har et revolutionært sigte med sit arbejde, bliver tydeligt demonstreret i et interview i Der Spiegel om situationen i EU-landene.

Piketty er kritiker af EU's økonomiske politik, men kun fordi den ikke konsekvent nok opbygger en egentlig politisk og økonomisk union. I hans øjne skal skridtet tages fuldt ud, hvis EU skal matche USA i konkurrencen om vækst og markedsandele.

Piketty kritiserer eurozonen for at være et monster, fordi den lader de enkelte deltagerlande bevare sine egne økonomiske og politiske beslutninger og undlader at harmonisere både skattesystem og finanspolitik. Han udtaler i interviewet:

"Vi skal danne en finansiell union og harmonisere vores budgetter. Vi skal have en fælles fond for gældsindfrielse i eurozonen i stil med den, Tysklands økonomiske vismænd har foreslået."

Dette kan naturligvis ikke fungere, hvis de enkelte lande kan tage deres egne politiske beslutninger. Piketty forklarer

videre:

"Jeg foreslår et Europaparlament for eurozonen, som skulle bestå af medlemmer af de nationale parlamenter. Hvert land skulle i dette parlament være repræsenteret i forhold til sit befolkningstal. Med sine 80 millioner indbyggere ville Tyskland med andre ord være det land, der havde flest medlemmer. Disse politikere ville så stemme demokratisk om, hvor stort et budgetunderskud man må have inden for eurozonen."

Selskabsskatten skulle desuden indkræves gennem EU-systemet.

Piketty beklager, at Frankrig stadig klamrer sig til nationale interesser og mangler visioner:

"Jeg er dybt skeptisk over for den franske mentalitet, hvor man tænker i nationale kategorier. Uanset deres politiske tilbøjeligheder er vores elite ude af stand til virkelig at tænke i europæiske baner."

Tankerne i Pikettys projekt ligger helt i tråd med EU's almindelige udvikling og idé i retning af en stadig stærkere økonomisk, politisk og militær union. Hvis de bliver gennemført, vil de kommende statistiske undersøgelser uden tvivl komme til at vise en endnu større modsætning mellem Europas fattige og rige.

Kilde: Julia Amalia Heyer og Christoph Pauly Der Spiegel 11. marts 2015 (oversættelse: Politiken).

Politisk økonomi

100 års udødelighed:

David Rovics, Kristian von Svensson og Joe Hill i Oktober Bogbutik

Det er i år hundrede år siden, den amerikanske arbejderlegende Joe Hill blev henrettet – for sin revolutionære virksomhed med at organisere arbejderklassen, og ikke for de falske anklager for mord, han dømtes for.

Den svenskfødte Joe Hill var også en grundlægger af den amerikanske arbejdersangtradition, som Woody Guthrie og mange andre har fulgt op.

Et svensk-amerikansk makkerpar, der er solidt plantet i denne musikalske tradition og i traditionen for politisk aktivisme, turnerer i hundredåret med Joe Hills og egne sange i Skandinavien: Kristian von Svensson og David Rovics.

Den 10. april var turen kommet til Oktober Bogbutik i København – og det var en STOR oplevelse.

ge og sange af Joe Hill med en stemme og et spil som de største svenske vise-sangere. Skarpe sange om de fattige mod de rige og med megen humor tilsat.

David Rovics er også i særklasse.

Kristian von Svensson

Kristian Svensson sang egne san-

Hans historiefortælling undervejs om Joe Hill og om den tids – og nutidens – klassekamp i USA var spændende og gribende at høre.

Det store publikum, som sad tæt i hele rummet, klappede så længe og begejstret, at begge måtte op og spille ekstranumre.

Giv det røde kort til Israel!

Åbent brev fra Boykot Israel Kampagnen til DBU om at udelukke Israel fra FIFA.

Boykot Israel Kampagnen opfordrer DBU til på FIFA's kongres den 28. – 29. maj 2015 at bakke op om forslaget til udelukkelse af det israelske fodboldforbund (IFA).

Israel bryder FIFA's regler, som forbyder racisme og apartheid, når Israel holder Palæstina besat, begår massakrer i Gaza og chikanerer palæstinensiske fodboldspillere, der rutinemæssigt nægtes enhver mulighed for at bevæge sig i og uden for det besatte Palæstina, det være sig til deres uddannelser eller til turneringer.

Ligeledes har den israelske hær ødelagt flere fodboldstadioner og forhindret tilskuere og tilhængere i at bevæge sig frit og deltage i kampe.

Den 16. juni 1976 besluttede FIFA på sin kongres i Montreal at suspendere Sydafrikas medlemskab af FIFA som reaktion på den sydafrikanske apartheidpolitik. Nelson Mandela og Nobelfredsprismodtager og ærkebiskop Desmond Tutu har udtalt, at den israelske apartheid er værre, end den sydafrikanske var.

Derfor: Giv det røde kort til Israel!

Boykot Israel Kampagnen

Jesus

stod op fra de døde. En anden af samme kaliber bliver 75 år, og fejringen varer vel 2-3 uger.

Disse skabninger er skabt som en variant af det nuværende borgerskab, -

at tro på noget af øvrigheden indsat som øverste led rangstigen, - og derved lave et grundlag for deres forløjede verden, -

Ordsproget - Tiderne skifter - har ikke vundet indpas i disse cirkler, hvad tydeligt ses når man omtaler den 75-årige i et toneleje så underdanigt at det virker selvudslettende. -

Men at tilbede figurer som omtalte, eller tilføje andre, er uden betydning, når bare form og indhold er det samme i burgøjserens verdensbillede.

N.B.

Rejsekortet: Betal ekstra, mens du overvåges

Det digitale rejsekort, der snart vil have monopol som betalingssystem inden for al offentlig

transport i Danmark, står nu med en ekstraregning på en halv milliard. Alle, der rejser med offentlig transport, er udset til at betale den. Ud over at være bøvlet og dyr registrerer rejsekortet døgnet rundt, hvor vi befinder os, og skaber sammen med den planlagte overvågning af bilister og mobiltelefoner et komplet billede af befolkningens bevægelsesmønstre.

Rejsekortet er stærkt forsinket, og dets manglende popularitet har betydet færre indtægter, end der var budgetteret med.

Systemet skulle ifølge planen hvile i sig selv, og en del af indtægterne skulle komme ved, at de danske bus- og togselskaber betaler en afgift, hver gang en passager benytter kortet. Nu viser det sig, at der 'pludselig' mangler 256 mio. kr.

"Regningen skal betales," udtaler transportminister Magnus Heunicke og lægger op til, at den tørres af på ALLE passagerer, også dem der endnu ikke bruger Rejsekortet.

DSB og landets regionale trafikselskaber skal betale efter en fordelingsnøgle,

som omfatter deres samlede omsætning og antal passagerer – uanset om passagererne benytter rejsekort eller andre typer af billetter, skriver Ingeniøren.

På grund af en lang række problemer med at få Rejsekortet til at fungere er udfasningen af klippekort i Københavnsområdet allerede halvdant år forsinket.

Rejsekortet er forbundet med våbenindustrien

Rejsekortet vil, når det er indført overalt, registrere alle dine bevægelser med offentlige transportmidler. De politiske muligheder for overvågning og kontrol ligger snublende nær, og ens følelse af uhygge bliver ikke mindre, når man konstaterer, hvem der står som den økonomiske bagmand bag systemet.

Rejsekortet blev udbudt i licitation i 2005, og to kapitalgrupper står bag kortets leverandør, East-West Denmark Aps.

80 % er ejet af den fransk-britiske elektronikkoncern Thales-group, der opererer på det militære elektronik og -overvågningsmarked, hvor det producerer informationssystemer både til militæret og til private sikkerhedsfirmaer.

20 % ejes af Accenture, der ligeledes har tætte forbindelser til militæret. De udfører arbejde for den amerikanske regering i hæren, marinen og efterret-

ningsvæsenet.

Det vil således snart være en realitet, at hele den danske befolkning vil være under overvågning. Alle, der rejser med offentlige transportmidler, vil blive registreret via Rejsekortet, hvor bevægelsesmønstre og forbindelser kan aflæses. Alle bilister vil blive overvåget gennem fotoregistrering af nummerplader, hvor data gemmes i fem år. Og en ny form for logning af data vil registrere, hvor din smartphone og du selv befinder sig døgnet rundt.

Dertil kommer den tættere overvågning af enkeltpersoner og grupper, der kan komme i efterretningsvæsenets søgelys og blive udsat for mere målrettet opmærksomhed.

OKTOBER BOGBUTIK

København
Vesterfælledvej 1B
1750 København V
tlf: 91 86 28 82

Åbningstid:
alle hverdage 14-18

Oktober Bogbutik Fyn
Skibhusvej 100
5000 Odense C
66 14 89 83

Åbningstid:
Man-, ons- og fredag
12 - 17.00

Oktober - Århus
Ny Munkegade 88 kld.
8000 Århus C
Åbningstid:
fredag 14 - 17.00

Nordisk militært samarbejde ... Fortsat fra side 8

højere grad i medierne end under vandet.. Svensk militær har netop erkendt, at 'ubåden' i virkeligheden var en 'ar-bejdsbåd'.

Der tages hver dag nye aggressive skridt fra Vestens side, der bringer et militært sammenstød med Rusland nærmere – propagandamæssige så vel som militære. "Krigen med Rusland kommer" udtaler den svenske militær-ekspert Johan Wiktorin.

Kun en stor og bred folkelig mobilisering kan stoppe de bevidste skridt frem mod militær konfrontation og krig i Europa, der i disse år tages gennem NATO, EU og med fuld opbakning fra vore politikere.

Det nordiske militære samarbejde er ikke et reelt samarbejde mellem suveræne og uafhængige lande, men en del af en optrapning fra verdens største og farligste militærblok. Den skal stoppes også af et tættere samarbejde mellem de nordiske freds- og antikrigsbevægelser.

Tyrkiet: Erdogans politistat

Erdogan-regeringen farer hårdt frem mod kritikere og protester.

I slutningen af marts vedtog det tyrkiske parlament en række såkaldte sikkerhedslove, der dramatisk udvider politiets beføjelser. Det kan nu bruge skydevåben mod demonstranter og den allerede udbredte brug af tidsubegrænsede tilbageholdelser bliver gjort endnu lettere.

I en kommentar til vedtagelsen af lovene udtaler en talsmand for Amnesty International:

- Beslutningen om at vedtage denne drakoniske nye lov bekræfter vores frygt. Det tyrkiske parlament har samlet nogle af de værste politiovergreb fra landets historisk grimme liste, anerkendt dem som legale og gjort dem til lov.

Den islamistiske regering er i færd med igen at udvikle Tyrkiet til en politistat. Det er et land, som fører en slet skjult krig mod Syriens regering og mod kurderne, og indadtil slår ned med hård hånd på alle protester. Religionens politiske rolle styrkes til gengæld.

Retssager mod Taksim-solidaritet

I øjeblikket gennemføres retssager mod Taksim-solidaritetsgruppen, som koordinerede de store protester i 2013 mod ødelæggelsen af grønne områder, politibrutalitæt og krævede Erdogan-regeringens afgang. Protesterne fandt sted i mere end 80 byer over mere end tre måneder og omfattede mere end 4 millioner mennesker. 8 unge blev dræbt og mere end 8000 såret. Havde politiet haft de nuværende beføjelser, var antallet af dræbte blevet langt højere. Mere end 5000 blev tilbageholdt og tusinder bliver nu retsforfulgt.

Den 8. juli 2013 blev 50 personer anholdt, deriblandt mange med tilknyt-

ning til Taksim-solidaritetsgruppen.

Den 14. april kom sagen for en domstol. De anklagede, herunder en række medlemmer af ledelsen af Tyrkiets Arbejderparti EMEP risikerer op til 14 års fængsel. Amnesty International har opfordret til at stoppe retssagerne, og en voksende international bevægelse kræver alle løsladt.

EMEP opfordrer til at udbrede kendskabet til processerne og forstærke støtten.

Den internationale kendte musikgruppe Grup Yorum har også igen oplevet politistaten, der udvikler sig. Medlemmer af gruppen er flere gange tilbageholdt. Bandet fik ikke tilladelse til at afholde sin traditionelle koncert på en offentlig plads i Istanbul søndag den 12. april. Den annoncerede at ville spille alligevel, men politiet beskød publikum, der mødte op, med gummikugler og gennemførte en stribe anholdelser.

Der er igen brug for solidaritet med de progressive og revolutionære kræfter i Tyrkiet.

Kommunistisk Politik Indhold nr. 4 - 2015

TEMA:

KRIGSFORBEREDELSE OG FREDSAKTIONER

Arbejderklassen rykker s. 2

Bag krigen mod Yemen s. 3

Integration Model løntryk s. 4

EU-folkeafstemninger s. 6

Oprustning i Norden s. 8

Aktionsdag Tid til fred s. 12

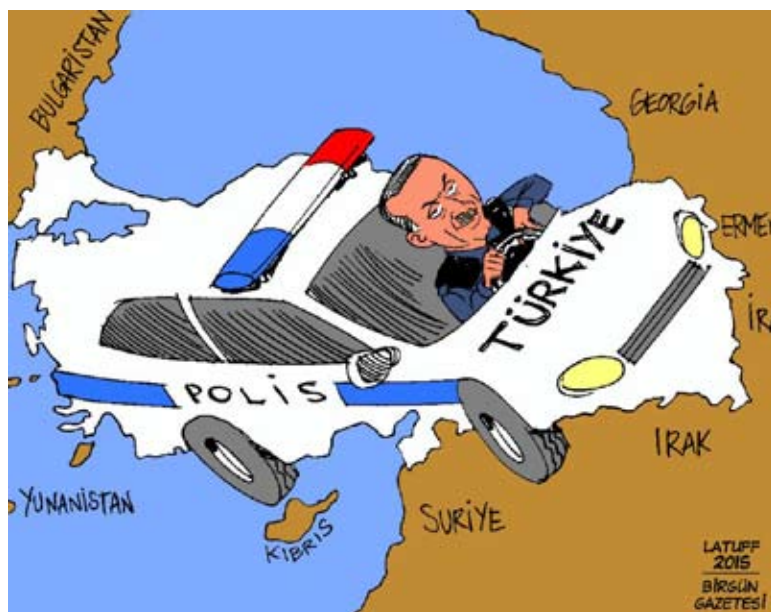
Danmarks rigeste kriger s. 14

Ukraine: Fascister i Europa
s. 16

Arbejderklassens enhedsfront
s. 18

INDSTIK 1. MAJ AVIS

Verden ifølge Latuff

Erdogan's politistat